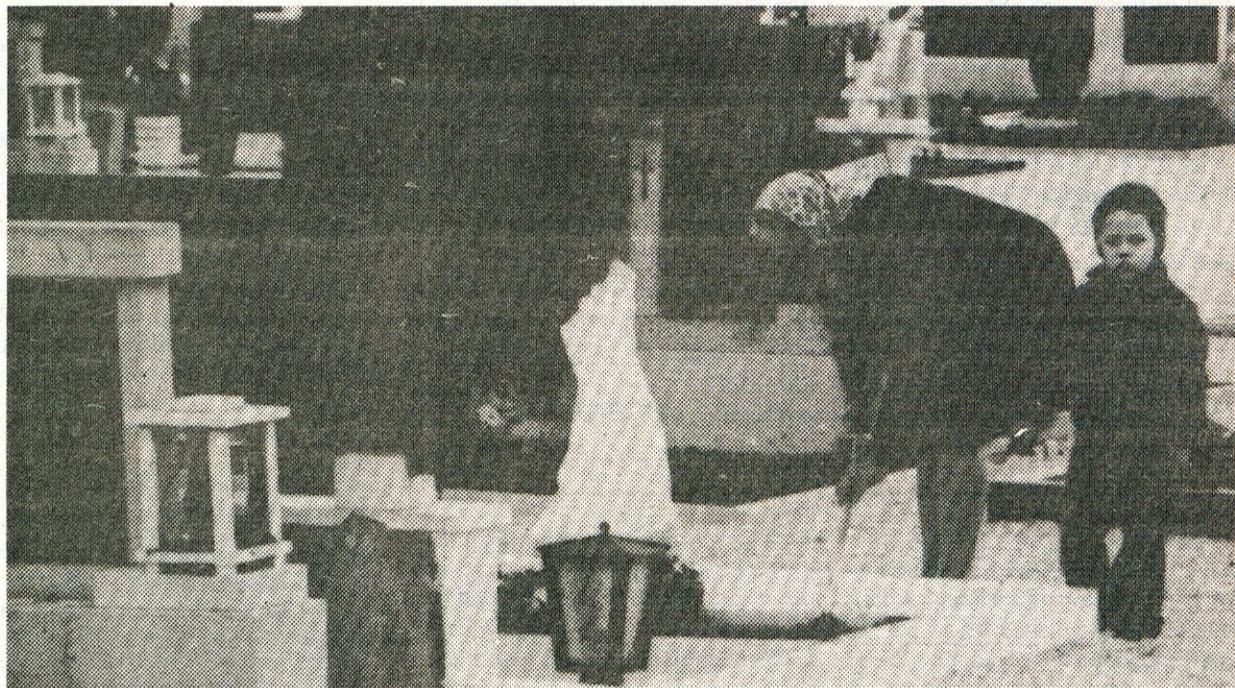

SREČANJE

Za nami je že drugo obdobje evidentiranja možnih kandidatov za delegate, ki bodo izvoljeni v delegacije v letu 1986. To je le eden izmed prvih delov priprav, ki smo jih zasnovali na oceni, v kateri smo vsak zase in vsi skupaj analizirali, kako smo uresničevali delegatski sistem ter svoje pravice in odgovornosti v njegovem okviru. Na izkušnjah preteklih priprav na volitve, na uspehih in pomanjkljivostih uresničevanja delegatskega sistema, se vključujemo v prvi del priprav na volitve – v evidentiranje, katerega eden izmed ciljev je bil, da slehernemu evidentiranemu damo tudi priznanje za dosedanje aktivnost. Zavzeto smo skušali upoštevati dogovore sprejete v družbenopolitičnih organizacijah in na skupni seji Občinske konference SZDL in Občinskega sveta ZSS bomo v novembru ocenili, kako nam je to uspelo.

Vabilo na komemoracijo

Vse občane vabimo, da se udeležijo vsakoletne žalne komemoracije ob 1. novembru – Dnevu mrtvih.

Letošnja žalna komemoracija bo na pokopališču v Domžalah v četrtek, 31. oktobra 1985 ob 18. uri.

Krajevne skupnosti Domžale

Skupni sestanek komunistov v Papirnici Količevo:

Pogumni načrti za prihodnost nujni...

Člani predsedstva OK ZKS Domžale nadaljujejo z obiski delovnih kolektivov občine, ko pregledujejo možnosti za boljši izkoristek lastnih ustvarjalnih moči. Tako so se 24. oktobra 1985 sestali tudi v Papirnici Količevo s komunisti tega največjega delovnega kolektiva v občini. V skupnem poglobljenem razgovoru, o gospodarjenju danes in načrtih za poslovanje jutri so želeli pregledati pogoje za nadaljnji razvoj, tako prostorske, kadrovske, gmotne. Želeli so ugotoviti, v koliki meri je kadrovska struktura primerna za uresničevanje tudi strukturalnih sprememb proizvodnje, kakšne investicije bi bile potrebne in kakšni so siceršnji obeti, da se izpeljejo ambiciozni, vendar prepotrebni načrti Papirnice Količevo v prihodnje.

Ugotovili so, da razen z izjemo TOZD Bistrakartona poslujejo v vseh ostalih temeljnih organizacijah dobro, vendar že nastajajo zaloge. Posredovan je bil podatek, da je tačas v papirniško predelovalni industriji za 100.000 ton zalog. Zaloge se kopičijo tudi v Papir-

nici Količevo, ki zaradi zastarele tehnologije svoje izdelke prodaja vse težje, težave s prodajo pa bodo vse večje, če ne bodo takoj pričeli rekonstruirati, posodabljanja in povečevati tiste proizvodnje, ki je sodobna in katere izdelki gredo povečini v izvoz.

To je ekonomska nuja, na katero so komunisti opozorili, četudi se tačas spričo težav dinamičnega gospodarjenja in odplačevanja kreditov zdijo takšni načrti marsikomu pretirani in neumestni.

Poudarili so, da bo 30.000 ton izdelkov več ob enakih infrastrukturnih objektih, enakih (ne povečanih) strokovnih službah in ostalih enakih stroških proizvodnje – povečalo ekonomičnost poslovanja, produktivnost, povzročilo manjše stroške na enoto proizvoda, rezultat bo boljši izplen dela in vloženih sredstev.

Komunistom so posredovali podatke o devetmesečnem poslovanju. Rezultati niso preveč vzpodbudni, zagotovo so pa taki, da morajo prav vse motivirati za dosego še boljših. Ugotovili so, da je za to vendarle še nekaj rezerv.

M.B.

Pregled stanja evidentiranih možnih kandidatov za člane delegacij za Zbore skupščine občine in skupščin SIS (2. zbirno poročilo 30.9.1985)

KRAJEVNE SKUPNOSTI ZA ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Skupaj:	618	
žensk:	156	25 %
mladih do 27. leta	115	19 %
članov ZK	135	22 %
udelež. NOB	47	8 %
na vod. del. mestih	26	4 %

ZA SKUPŠČINE SIS

Skupaj:	2612	
žensk:	882	34 %
do 27. leta:	563	22 %
članov ZK	441	17 %
udelež. NOB:	144	6 %
na vod. del. mestih:	90	3 %

ZDRUŽENO DELO

Skupaj:	705	
žensk:	288	40 %
do 27. leta:	156	22 %

ZA ZBOR ZDRUŽENEGA DELA

Skupaj:	705	
žensk:	288	40 %
do 27. leta:	156	22 %

članov ZK	119	17 %
udelež. NOB:	5	1 %

ZA SKUPŠČINE SIS

Skupaj:	1992	
žensk:	1065	53 %
do 27. leta:	415	21 %
članov ZK	234	12 %
udelež. NOB:	5	

SKUPAJ EVIDENTIRANIH V OBČINI DOMŽALE

6020	delovnih ljudi in občanov	
2387	žensk	39 %
1257	do 27. leta	21 %
946	članov ZK	16 %
199	udelež. NOB	3 %

V seštevku so upoštevani tudi evidentirani za delegacije delovnih ljudi iz kmetijske proizvodnje (18 evidentiranih), za delegacije delovnih ljudi v obrtni in podobni dejavnosti (39 evidentiranih) ter za delegacije delovnih skupnosti državnih organov – DPO, SIS, društev, odvetrovnikov, idr. (36 evidentiranih).

OK SZDL Domžale

Letošnje srečanje nekdanjih političnih zapornikov, internirancev in izgnancev, ki ga je pripravila komisija pri Občinskem odboru ZZB NOV, je bilo letos v prostorih Jamarskega doma. Blizu 200 se jih je zbralo, da bi obudili spomine na nekdanje težke dni in se v prijateljskem pogovoru sprostili. Po kratkem nagovoru predsednice komisije tov. Lojzke Pišek, je zbrane nagovoril predsednik OO ZZB NOV tov. Alfonz Avbelj-Savo, ki je ob obujanju spominov na vojna leta, spregovoril tudi o sedanjih gospodarski in družbeni situaciji in izrazil prepričanje, da bomo zlasti z odgovornim in boljšim delom premagali težave.

Po pozdravnem nagovoru tov. Karla Kušarja, predsednika SO Domžale, so se v kratkem kulturnem programu predstavili učenci Osnovne šole Martin Koželj Dob in citraš Plahutnik, slovenske narodne in partizanske pesmi pa je zapel oktet bratov Pirnat. Sledil je družabni del srečanja, ki sta ga uspešno vodila Rado Roblek in Boris Kopitar.

Ob obravnavi analize prvega obdobja evidentiranja, smo se dogovorili, da bomo vse evidentirane možne kandidate verificirali na zborih delovnih ljudi (v kolikor to nismo opravili že v 1. obdobju) v krajevnih skupnostih in na zborih delavcev v delovnih organizacijah. Zlasti ob pomoči krajevnih konferenc SZDL smo v tem obdobju organizirali 45 zborov delovnih ljudi in občanov, ki so bili zelo različno obiskani, vendar so vsi pomenili priložnost za slehernega izmed nas, da pove svoje mnenje ne le o evidentiranih možnih kandidatih, temveč tudi o osnutke planskih dokumentov in o njih poda svoje predloge in pripombe. V nekaterih KS so tako še dodatno evidentirali, za vse možne kandidate pa so predvideli zlasti tiste, ki so pripravljeni brez omahovanja izvajati dolgoročni program gospodarske stabilizacije in krepiti sistem socialističnega samoupravljanja, obenem pa bo moral biti sleherni izmed njih tudi resnični prenašalec, drobnih, večjih in skupnih interesov vseh delovnih ljudi in občanov v zboru skupščine občine in skupščine SIS.

Že ob prvem poročilu smo se zavedali, da je prenašanje interesov občanov tesno pogojeno z zastopnostjo vseh struktur med evidentiranimi – delavcev v neposredni proizvodnji, žensk, mladine in ostalih – zato smo v času od marca do konca septembra namenili skrb tudi zagotavljanju ustrezne strukture. Glede na številčne podatke lahko rečemo, da je ta del naloge uspešno uresničen, bomo morali pa prav zagotavljanju ustrezne strukture v predkandidacijskih in kandidacijskih postopkih nameniti posebno skrb.

Za nami je torej uspešno zaključen drugi krog evidentiranja, sam po-

stopek, ki traja do konca novembra, pa nam še vedno daje možnosti, da v tem času ponovno preverimo doslej evidentirane in v skladu s potrebami in možnostmi evidentiramo še dodatne predloge, zlasti v tistih temeljnih okoljih, kjer bodo ocenili, da dosežanje priprave na volitve niso dale pričakovanih rezultatov. Obenem pa je tretje obdobje evidentiranja tudi priložnost, da ustrezno kvaliteto in število evidentiranih možnih kandidatov tudi na področju evidentiranja možnih kandidatov za opravljanje najodgovornejših funkcij v skupščini občine in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti.

Obisk predsednika RK SZDL tov. Franca Šetince v naši občini

V sredo, 16. oktobra 1985 je predsednik RK SZDL tov. Franc ŠETINC skupaj s sodelavcem članoma Izvršnega odbora Predsedstva RK SZDL Slovenije tov. Štehom in tov. Korinškom obiskal našo občino.

Po kratki predstavitvi občine, v kateri so predstavniki skupščine, Izvršnega sveta in družbenopolitičnih organizacij, opozorili zlasti na aktualne naloge na področju planiranja, gospodarjenja in priprav na volitve, je tov. Šetinc ugodno ocenil trenutno gospodarsko stanje v občini in zavestno premočrtno usmeritev, da z vsemi silami težimo k uresničevanju zastavljenih ciljev; ne glede na vse eventuelne omejitvene okoliščine, ki so se že ali pa se bodo še pokazale. Ta usmeritev je v kratkem taka, da kljub objektivnim težavam, ki jih prinaša dinamičen čas in kljub temu, da se jih ne da vseh predvideti — dosežemo tisto, kar smo načrtovali in kar družba od nas pričakuje. Ob tem je tov. Šetinc ugodno ocenil poročila o zborih delovnih ljudi in občanov; na teh zborih so bili v verificirani evidentirani možni kandidati.

Sledil je obisk delovni organizaciji SLOVENIJALES Radomlje.

V razgovoru je bilo največ pozornosti namenjene izvozi naravnosti te delovne organizacije, ki skoraj vse svoje izdelke izvaža in ne pozna zaloga, mnogo pa je v zadnjem času

naredila tudi na področju adaptacije proizvodnega programa: bistveno nižje serije povišanja, širša in kvalitetnejša ponudba, strokovni prijem, bistveno skrajšani roki od naročila do

realizacije. Veliko skrbi so namenili zlasti kakovosti in kontroli izdelkov, ter na tak način tudi zmanjšali izmet. Predstavniki so povedali marsikaj zanimivega tudi o rasti družbenega standarda (lastna zdravstvena, zobozdravstvena ambulanta, objekti za oddih, lepo urejena jedilnica za družbeno prehrano ipd.), o aktivnosti Zveze socialistične mladine v tej sredini, ki zlasti s konkretnimi aktivnostmi marsikaj pripomore še k večjemu uspehu v delovni organizaciji. V razgovoru so bili izpostavljeni tudi dobri odnosi v kolektivu, kjer predvsem cenijo pridnost slehernega delavca in jo znajo tudi primerno nagraditi. Seveda ni šlo brez besed o problematiki sedanje devizne politike, ki ni vedno stimulativna in o predvidenih novostih, ki naj bi jih prinesel nov devizni zakon, katerega osnutek pa ne zagotavlja ustrezne ureditve tega področja (več o tej delovni organizaciji bomo pisali v eni od prihodnjih števil).

OBRTNO ZDRUŽENJE, zlasti pa nekateri njegovi člani imajo v naši občini lepo tradicijo, ki je obenem tudi dobra osnova za nadaljnji razvoj tega področja. Tov. Šetincu se je v prostorih Obrtnega združenja predstavila tudi obrtna zadruga ZORA. Precej je bilo govora o samem proizvodnem programu v okviru združenja, o stimulaturni davčni, bančni in kreditni politiki in o uspešnem uresničevanju sklepov.

Predsedniku RK SZDL Francu Šetincu so bili predloženi tudi podatki s problemske konference o nadaljnjem razvoju tega področja, ki jo je pripravila OK SZDL Domžale, o delegatskem sistemu, v okviru katerega se delegati naše delegacije tega področja lahko resnično pohvalijo. S svojimi predlogi, pobudami in pripombami so večkrat uspešno nastopali tudi v republiški skupščini. V razgovoru je bilo opozorjeno tudi na problematiko tega področja, podobno kot v Slovenijalesu pa so tudi tu opozorili na neuspešno praktično izobraževanje učencev v usmerjenem izobraževanju.

Tako v gospodarstvu kot tudi na področju obrti se pripravljajo plani, ki jih bo potrebno ne glede na spreminjanje sistemskih pogojev gospodarjenja uresničevati dosledno in zlasti z več in boljšim delom. Tov. Šetinc je pohvalil dobro organiziranost in ustrezno vključevanje tega področja v vse sfere občine in obljubil, da se bo s predstavniki Obrtnega združenja še srečal.

Gostje so si ogledali tudi KONJE-REJSKI CENTER BIOTEHNIČNE FAKULTETE na Krumperku in v razgovoru s predstavniki Biotehnične fakultete spoznali širšo problematiko tako dela centra, kot fakultete in nadaljnega razvoja konjereje v naši republiki nasploh. Predstavili so tudi lastno organiziranost in probleme na tem področju, z diapozitivi pa prikazali tudi prehojeno pot in predsednika

Med enodnevnim obiskom v občini Domžale je predsednik RK SZDL Franc Šetinc obiskal tudi kolektiv Slovenijalesa iz Radomelj.

seznanili s planiranim razvojem tega področja v prihodnje.

Popoldne je predsednik spregovoril političnemu aktivu naše občine. Ob kritični analizi delovanja političnega sistema je poudaril, da vsi skupaj ugotavljamo, da je sistem dober, da pa

demo do kvalitetnih premikov obstoječih razmer. Tov. Šetinc je spregovoril tudi o nekaterih spremembah volilnega sistema, pri čemer je posebno skrb namenil nalogam SZDL kot fronte v pripravi na skupščinske volitve v letu 1986. S poenostavljan-

Pričetek gradnje vrtca v Mengšu.

Pričeli so z gradnjo vrtca v Mengšu:

Začeta druga najpomembnejša gradnja četrtega samoprispevka

Pred dnevi so v Mengšu pričeli gradnjo Vrtca Mengeš, ki kot objekt pomeni drugo največjo ključno „postavko“ gradenj iz sredstev 4. samoprispevka. Projektant in izvajalec del na objektu, ki bo zgrajen do 1. avgusta 1986, je SGP Graditelj. V vrtcu bo prostora za 130 otrok.

Investicija v novi vrtec v Mengšu bo veljala 220 milijonov dinarjev. V objektu bo 6 učilnic, večnamenski prostor, centralna kuhinja, centralna pralnica za oba menžeška vrtca, vrtce Prešerje in Trzin.

Kaj pa kvadratura? Koristnih površin v vrtcu bo 1315 m², od tega bo gospodarskim prostorom namenjenih 511 m².

Za vzgojnovarstvene površine so namenili 500 m², tu pa je še nekaj več kot 130 m² večnamenskega prostora.

Gre za zahteven objekt, ki bo po izvedbi podoben nekaterim tipskim izvedbam.

Drugi najpomembnejši objekt IV. samoprispevka bo zgrajen predvidoma do 1. avgusta 1986.

Na Viri si je Franc Šetinc ogledal stalno razstavo izdelkov domžalskih obrtnikov, spregovorili pa so tudi o aktivnih nalogah in organiziranosti obrti na Domžalskem.

tudi predvidene ali pa „zahtevane“ spremembe ne morejo nadomestiti nedela, slabega dela in neodgovornosti, za njegovo dosledno uresničevanje ni potrebna sprememba njegove oblike temveč predvsem volja in zavest. Razvoj in nadaljnje uresničevanje sistema pa je obenem tudi nova kvaliteta in priložnost, da z boljšim delom in z večjo odgovornostjo pri-

jem stvari, vendar ne na škodo delavcev, z nekaterimi spremembami tudi v volilni zakonodaji, bomo dosegli določene premike, vendar mora biti naša skrb usmerjena predvsem v zagotavljanje čimvečje demokratičnosti vseh volilnih postopkov in v tako evidentiranje in kandidiranje, v katerem bomo dali prednost vsem tistim, ki so brez omahovanj pripravljeni uresničevati dolgoročni program gospodarske stabilizacije in ki so sposobni utrjevati socialistično samoupravljanje. Tov. Šetinc je spregovoril tudi o izvajanju stabilizacijskega in protinflacijskega programa ter nalogah na področju informiranja. Posebno pozornost je namenil tudi vlogi sredstev javnega obveščanja ter odnosom med verskimi skupnostmi in samoupravno skupnostjo SRS in SFRJ, opozoril pa je tudi na delovanje protisocialističnih in protisamoupravnih sil v Jugoslaviji.

Po krajši razpravi je tov. Šetinc strnil celodnevne vtise obiska v naši občini in ga ocenil kot uspešnega in kot primerno obliko ne le predstavitev občine in njene problematike, temveč zlasti kot obliko medsebojnega tesnejšega sodelovanja, izmenjave mnenj in izkušenj, ki bodo obojestransko pripomogle k nadaljnjemu delu.

Uspešno sodelovanje

Sodelovanje med Društvom invalidov Domžale in osnovno šolo Olge Avbelj je že tradicionalno in se iz leta v leto krepi. Kot zahvalo za sodelovanje učencev na prireditvah in slovesnostih Društva upokoencev je bila tudi letos organizirana ekskurzija, v okviru katerih so si učenci vsako leto ogledali košček svoje domovine.

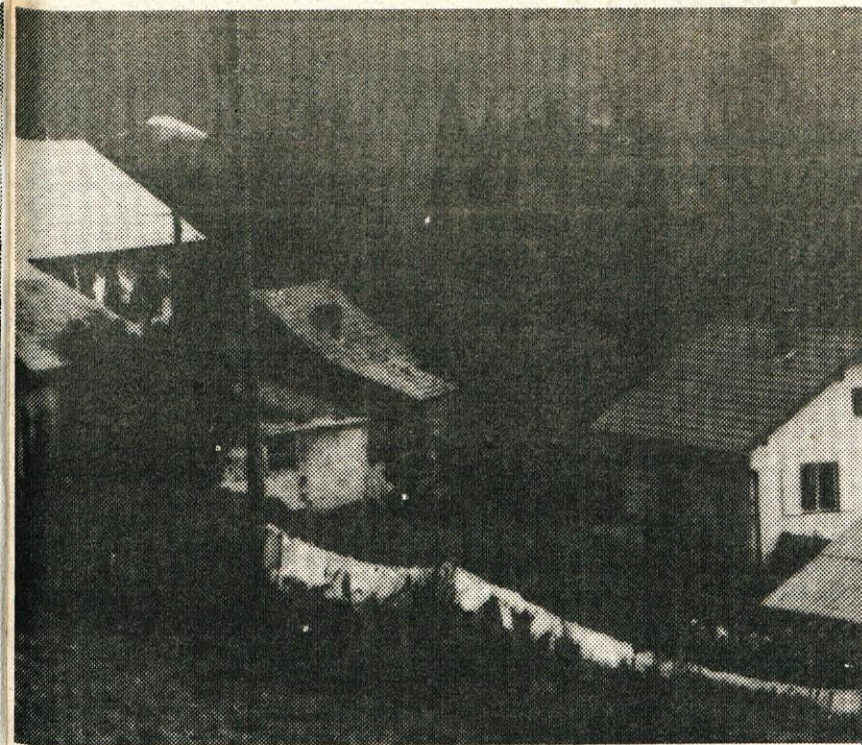
Tako so se letos namenili na Gorenjsko. Po ogledu rojstne hiše največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna, so se odpravili v Drago pri Begunjah, kjer so poslušali kratek zgodovinski oris dogajanj, obenem pa so poiskali spomenike padlih, ki so iz naše občine.

Prijazna tovarišica v Muzeju v Begunjah jim je povedala marsikaj zanimivega o dogajanjih med drugo svetovno vojno, ob ogledu nekdanjih zaporov pa so tudi prisluhnili glasovom, ki so ponazorili dogajanja med zidovi.

Le malo časa je ostalo za igro na Elanovih igralih, kajti kombiji in avtobus so v Domžalah že čakali, da jih popeljejo na njihove domove.

To je bil prijeten dan, ki je učenecem Osnovne šole Olge Avbelj veliko pomenil in jih bo še nadalje spodbujal k njihovu pridnemu delu in sodelovanju z Društvom upokoencev.

V.

Požgana vas Koreno

Tragedija se je zgodila 8. julija 1942

Ze med tretjo in četrto uro so Nemci sklenili obroč okrog Korena. Brž ko se je zdanilo, so začeli razbijati po vratih; kjer jim prestrašeni domačini niso takoj odprli, so sami odpirali s silo. Njihov nastop je bil pri nekaterih zelo surov, drugod pa ne. Ponekod so jim celo svetovali, naj vzamejo s seboj zlatnino, denar, žlice, nekaj hrane in obleke, drugod jim pa še tega niso dovolili. Minka Mohar pripoveduje, da so bili nekateri Nemci nasilni, nekateri pa kar človeški. Mami z dojenčkom v naročju je neki policist dejal, naj gre po blazino v hišo, da ga bo lažje nesla.

Okrog sedme ure so na Užinov vrt pod vasjo privedli prve družine. Ženske z otroki so morale tu čakati, da je bila zbrana vsa vas. Moške od štirinajstega leta starosti naprej so medtem zapirali v Florijankovo svinjsko kuhinjo.

S Korena so ta dan izselili trinajst družin: pri Rjavcu mamu Minko, hčeri Barbaro in Tinko Hace; pri Jakčuc mamu Marjano, ki je pozneje umrla v taborišču; pri Uzinu teto Lenko in mamu Maričko Oprešnik ter Minko Nakrst s hčerjo Mici; pri Škavarju teto Maričko, staro mamo Ivano Mohar ter mamu Elizabeto z otroki Minko, Francko in Ivanko, ki je umrla v

taborišču; Vovkovo mamu Marjano Podbevšek ter hčer Francko Urankar z otroki Francem, Vero, Ani, Mirom in Ivanom, ki je umrl v taborišču; pri Pogačarju mamu Maričko Kosmatin, teto Ančko in dekle Tončko (pozneje poročeno Baloh); pri Jernačku mamu Cilko Barlič z otroki Micko, Cilko, Francko, Petrom, Maksom in Janezom; pri Planincu mamu Rezo ter hčeri Stanko in Angelo; pri Matiču Pepco Breznik s sinom Brankom; pri Blekarju pa Angelo Kosmatin, ker je ob prvi selitvi ni bilo doma. Pri Pramžetu so izselili mamu Mici Šimenc z otroki Tonetom, Francem in Mimi, Ivan pa se je rodil že v izgnanstvu. Od Plahutnika so izselili mamu Tino Strehar z otroki Berto, Maro, Regino, Tino, Karlom in Francem. Pozneje je k družini prišel tudi oče Karel. Izseljeni so bili tudi Florijankovi mama Zefka, hčerka Zefka in Vinko ter Peregrin. Med 9. in 10. uro so ženske z otroki na štirih kamionih z močnimi policijskimi stražami odpeljali iz Krašnje v Goričane.

Medtem se je na Korenem godila krvava tragedija. Gestapovci in policisti, ki so imeli s seboj kladiva, da so razbili vse šipe pri hišah, da bi bolje gorelo, so se znesli nad moškimi, ki so jih imeli zaprte. Nesrečne ujetnike so tako tepli, da jim je kri brizgala iz ran. Na to so dolgo spominjali krvavi madeži na stenah in tleh Florijankovih svinjakov, ker se je zidani del ohranil. Njihove klice na pomoč so slišali celo v pol ure oddaljeni vasi. O tem, kako je okupator izvršil ta gnusen zločin nad Korenci, nimamo zanesljivih poročil, ker od mučenih ni nihče preživel. Ze pred grozodejstvom pa so se od tod rešili Lenartov hlapec Tone, ki ni bil domačin, Vinko Barlič-Florijankov, sin že omenjenega okupatorjevega zaupnika in Karel Strehar-Plahutnik.

Smrti so ta dan ušli tudi Janez Mohar-Skavar, Franc Urankar-Vovk in Karel Grilj-Planinc, ki so delali v Zasavju.

Nemci so zažgali vsa poslopja v vasi in v njih 16 vaščanov.

Janez Mohar-Skavar pripoveduje, da se je naslednji dan, takoj, ko je zvedel za tragedijo, vrnil na Koreno. V spominu mu je ostala žalostna slika rojstne vasi. Smrad po požaru je zaudarjal daleč okoli. Namesto prijazne vasi je videl eno samo veliko pogorišče, ki so ga ponekod še stražili policisti. Na razvalinah Užinovega

hleva so okoliški vaščani našli ostanke šestih človeških skeletov, ostanke dveh trupel pa v seniku ali šupi. Po verigah je bilo mogoče sklepati, da je okupator žrtve privezal za tramovje pod stropom, nato pa vse skupaj zažgal. Na Lenartovem obokanem hlevu so našli ostanke trupla Stanka Haceta-Rjavčevega, ki se je ravno pred tem slučajno vrnil z dela na Koroškem. Ušel jim je najbrž tudi Rjavčev oče, toda skril se je nekje na poslopju in zgorel. 84-letni Rjavčevi stari mami so dekleta prigovarjala, naj gre z njimi. Surovi gestapovci pa so zahtevali, naj ostane v hiši, kjer so jo požgali. Njenih ostankov niso našli, verjetno so ostali pod ruševinami domače hiše.

V gnoju pri Užinovem hlevu so pozneje našli denarnico, denar in legitimacijo Franca Breznika-Matičevega. Verjetno se je zaril v gnoj, a so ga Nemci našli in ga, kot domnevajo domačini, privezali pred hlev, kjer je zgorel, ko se je nanj zrušilo goreče ostrešje.

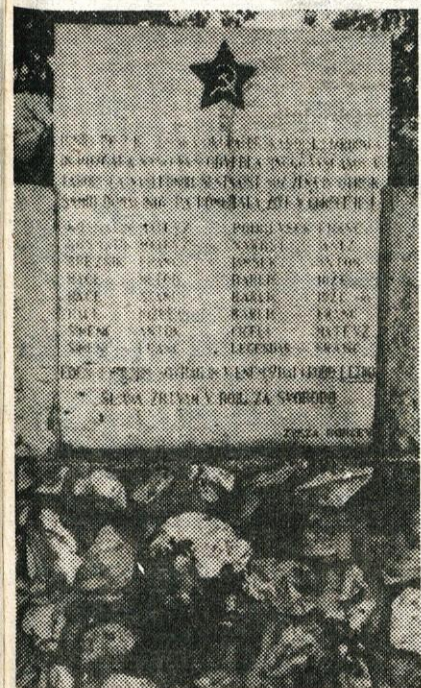
Tako je v hudih mukah 8. julija 1942 dopoldne umrlo in zgorelo 16 Korencev. Ti so bili: 71-letni Matevž Kosmatin-Pogačar in njegov sin Matevž; Franc Breznik-Matičev, ki je ob prvi izselitvi, ko so vzeli domače, delal v Gornjem gradu in so ga Nemci poslali domov na kmetijo. Zgorela sta Pramžetova oče Franc Šimenc in sin Anton, ki se je, kot sem že omenili, vrnil pozno zvečer domov. Zgoreli so še Jernačkovi oče Jože Barlič ter sinova France in Jože, Vovkov oče Franc Podbevšek; Janez Nakrst-Užinov, rojen 6. aprila 1916; Martin Cizelj, rojen 4.11.1907 - Baščev hlapec iz Šentjakoba, doma iz Brežic, ki se je pred enim tednom preselil k Matiču, 84-letni Franc Logonder, ki je stanoval v Pančurjevi hiši, ter že omenjene Rjavčeve žrtve oče Metod Haca, sin Stanko in stara mama, 85-letna Jožefa Haca in Anton Jamšek-Jakčuc.

Ostanke kosti devetih trupel, kolikor so jih našli na pogorišču, so pobrali v staro metrgo in jih položili v skupen grob. Jamo so izkopali tam, kjer je do tedaj stal Užinov križ z angelom. Nemci so namreč križ izruvali in ga vrgli k Užinovim svinjakom, da bi skupaj z njimi zgorel, ostal pa je nepoškodovan. Franc Udovč-Matevžev iz Krašnje, ki je skupaj še z enim domačinom pokopal žrtve, je na grob postavil angela z razbito glavo z užinovega križa.

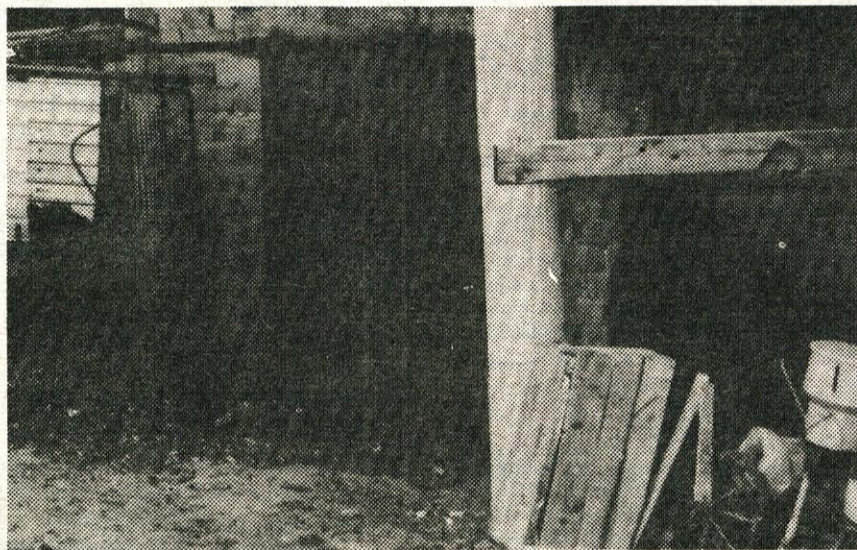
Podivjani Nemci so domačine žalili tudi tako, da so streljali v Marijino podobo na Jernačkovi hiši.

Florijankovi in Plahutnikovi so ostali na Koroškem, druge Korence pa so že po enem tednu prepeljali v taborišče Winheim v Nemčijo.

Nekaj mesecev po tragediji so na delu vzeli tudi Janeza Moharja, Karla Grilja in Franca Urankarja ter jih poslali na delo v Nemčijo, kjer so prišli k svojim družinam.

Koreno, pravzaprav spodnji del vasi, ki so jo občani po požigu 8. julija 1942 obnovili takoj po vojni.

V vasi ni hiše brez traktorja, pogoste so samonakladalne prikolice in druga mehanizacija.

Spomin na žrtve okupatorske morije, ki je na najkrutejši način zločinsko segel po življenjih vaščanov. 16 imen mož, žena in otrok opominja.

Predstavljamo naš kraj

KORENO

Koreno je vas, pravzaprav zaselek, komaj streljaj z glavne ceste proti Celju. V vasi Kompolje na magistralni cesti te le majhen in zanemarljen napis spomni, da Koreno obstaja. To je edino opozorilo, ki k vasi vodi, to pa je tudi vse. Cesta, ki se že takoj spočetka strmo poglobi v hrib, je - tako pravijo domačini - boljše kot je bila. Makadamska je, ozka, vendar, razen na nekaj mestih, kar v redu. Do vasi je morda 5 minut počasne vožnje v hrib. Spodnji in zgornji del vasi ločijo, pa čeprav gre vsega za 8 ali 9 domačij. Vse je prislono v hrib, skrito med staro nevzdrževano drevje, grmovje, kot bi sploh ne šlo za eno samo vas. S fotografom tipava po domačijah. Povečini nas seveda povsod opazijo in po svoje pozdravijo le psi, le na treh domačijah naletiva na ljudi. Zadržani so, kot da je človek iz doline tu gori v hribu redek gost. Pa se vendarle pogovorimo, ko steče beseda o kraju, ljudeh, življenju tu gori.

Človek bi mislil, da že zaradi oddaljenosti, težke dostopnosti ne

bodo kdovekako zadovoljni, pa ni tako. Pohvalijo se. „Cesta je boljša, kot je bila, poštar nas obiskuje trikrat tedensko, veterinar in zdravnik prideta, če ju le rabimo, le do prvega telefona v dolini je nekoliko daleč. Pa če je nujna, tudi to ni prevelika ovira. Ze skoči ta ali oni do telefona, pa je...“

Z živem in ostalim se oskrbujejo v Krašnji, Lukovici ali Domžalah, saj je pri vsaki hiši vsaj eden, ki hodi na delo dol v dolino, največ v domžalske tovarne.

Pravzaprav imajo kmetijo pri vsaki hiši. Traktor, če je to simbol sodobnega kmetovanja, ne manjka nikjer. Prav povsod ga imajo, tako da konja na Korenem že ni več. Pridelujejo pa vse, kar je treba: žito, krompir, koruzo, peso, repo, ... Tako eden, tako vsi. Zadovoljni so. V kraju, ki ga je razvoj nekako pozabil, pa ljudje, četudi je mladih vse manj, vendarle skušajo riniti naprej. „Če so ta mladi odšli od hiš, imamo pa tu rejenčke,“ pravijo. Pri vsaki hiši imajo vsaj dva ali tri pare živih lepih otroških oči, ki tu ob rejnica mežikajo zadovoljne v svet kot bi ali kot-so ob svojih očetih ali materah ... Tako je pač.

Revnejši so ljudje, bolj odprte so njihove roke, več naklonjenosti pomagati človeku se skriva v srcu. In tega srca za mlade od vsepovsod je tu gori veliko. Lepo je človeku, ko vidi, da tukajšnja dobrota niti ne išče in tudi seveda ne najde računice pri tem. Tole so nam povedali nekateri prebivalci Korena:

Srečanje:

88-letnik s košem stelje

Sredi strmine srečava zgrbljenega starca. 88 let da ima - pove. Pod ogromnim košem stelje, ki jo je to popoldne že drugič nesel iz gozda, je JANEZ MOHAR, gospodar na 2,5 ha veliki kmetiji.

„Za steljo je, ja, za krave,“ pove. „Nekajkrat sem peljal z vozom, sedaj pa nosim,“ počasi pojasnjuje in gredeč čikne nekajkrat v prah. Pravkar se bo vsulo, saj se oblaki plazijo nizko po tleh, piš pa je tudi tak, da človeka poganja domov ali pod streho, v zavetje ...

Janez Mohar je kljub 88. letom še sam gospodar. „Ta mladi“ je bolehen, kljub mladosti je že upokojen. Bolezen ne izbira ne med starimi, ne med mladimi.

Beseda steče tudi o živalih v hlevu. Dve kravi ima, od teh eno

jalovko. Rad bi jo prodal, pa ne ve kako. Ali se morda še ni zagotovo odločil. Mleka je komaj za dom, kaj šele, da bi ga prodal. „Tako, težko je, kaj hočemo!“

Zdravje? „Zanič,“ pravi počasi. „Noge me ne držijo.“ Priskočiva, da bi mu razložila koš. Ne pusti. „Bo že, bo že, saj je blizu“ pove in počasi s palico trkne ob pot in odnese steljo, kamor se je namenil.

ANGELA URANKAR, gospodinja: „Tu gori na Korenu se sploh ne počutimo odrezano od sveta, saj je cesta sedaj kar v redu, četudi bi jo lahko še večkrat malo popravili. Slabo je zlasti po deževju. Pošta nas seveda obišče trikrat tedensko, doli pa skočim, če je treba tudi z avtom, ki ga vozim že 13 ali 14 let. V veselje so mi trije rejenci, ki jih imamo v reji in na katere sem zelo navezana.“

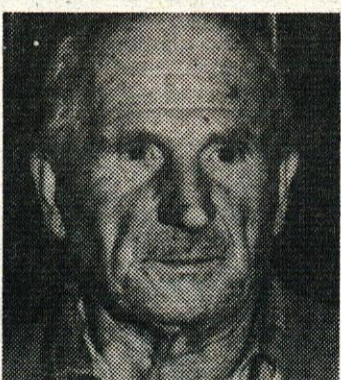
DRAGO MILANKOVIČ, rejenec pri Urankarjevih, 9 let: „V tretji razred Krašnjejske šole hodim, čeprav sem doma v Trbovljah, kjer imam tudi mamico. Večkrat me obišče. Na Korenu mi ni dolgčas. Mama so mi dala kolo, s katerim se zelo rad vozim, sicer pa tudi pomagam na kmetiji. Pred kratkim smo porušili peso, kolerabo, oboje obrezali. Zvečer pomagam pri kravah, prašičih, vse kar je treba. Berem pa zelo nerad, to je pa res.“

SANIJELE BABIČ, rejenka pri Urankarjevih, 12 let: „Tu, kjer sem že dobri dve leti, se reče po domači pri Planinčevih. Dela je zelo veliko in rada poprimem zanj, zlasti še, ker me mama pohvali, če pomagam. Zadovoljna je z mano. Tako že pomijem posodo, pospravim, skuham kavo ali posporim kaj drugega, kar je pač treba. Tudi molže krav sem se že lotila. Mama je bila prav vesela ...“

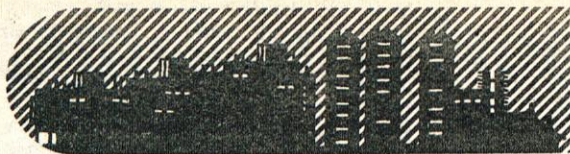
FRANČISKA URANKAR, gospodinja: „Spominjam se najtežjih časov naše vasi. Požiga! Odpeljani smo bili v Nemčijo, ob vrnitvi pa smo začeli vse znova na starih pogoriščih. S Krumperka so pripeljali neke barake, v katerih smo stanovale po štiri družine. V okrilju zadruge iz Lukovice smo začeli obnavljati in danes smo spet vsak na svojem. Živimo lepo: pri hiši so trije zaposleni in sicer v Lukovici in Domžalah. Ni nam hudega.“

FRANC URANKAR, kmet: „Napredek je viden povsod. Električno vas ima, telefona pa še ne. Tu z okna lahko vidite drogeve za telefone, ki jih bodo v kratkem napeljali. V vasi se ukvarjamo s kmetijstvom. Ljudje pol delavci, pol kmetje imajo od 18 ha pa do hektar, dva zemlje. Pri naši hiši jih imamo 6. Konja že ni več v vasi, celo vola ni. Traktor ima vsaka hiša, pred časom pa je prišlo že celo do smrtnih nesreč s traktorjem ...“

FRANC AVBELJ, kmet: „Doma imam 10 ha zemlje, od tega je 5 ha obdelovalne. Pridelujem vse kmetijske pridelke, ki jih pri hiši za življenje rabimo. Ob tem imam nekaj prašičev in govodi. 34 let sva z ženo že tu gori in vseh nama je. Da bi nama le zdravje služilo, vsaj tako kot do sedaj. Ljudje so dobri, razumemo se, sovraštva med nami ni nobenega. Z velikim veseljem pričakujemo telefon, saj sem se moral jaz podati v šofersko šolo samo zato, ker sva ostala z ženo sama, telefona pa ni.“

KS Vrhpolje – Zalog:

Pred novim samoprispevkom

V nedeljo, 17. novembra 1985 glasujemo „ZA“ nadaljnji razvoj naših krajev v delu Krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog, ki zajema naselja: Spodnji in Zgornji Tustanj, Vrhpolje, Spodnja in Zgornja Javoršiča.

S samoprispevkom občanov in delovnih ljudi, ki smo uspešno reševali, rešujemo in bomo solidarnostno reševali naše skupne probleme. Solidarnost je naš pogled v prihodnost. Mnoge, nedavne že odprte probleme smo reševali uspešno s solidarnostjo in humanimi medsebojnimi odnosi. Boljši jutrišnji dan, je odvisen od tega, koliko prispevamo. Zgradili smo si trdne temelje, želimo še večji napredek, če hočemo tudi zmoremo. Dokazimo kot že tolikokrat po letu 1945, v čem je moč naših samoupravnih odnosov in solidarnosti. Uspehi in dejanja našega samoupravnega odločanja odpirajo vrata prihodnosti in napredka sleherne vasi v KS.

Naša KS je ena izmed 27 v občini Domžale. Je delno razvita, v njej živi v 11 naseljih kakih 760 občanov, ki se lahko pohvalijo s pomembnimi rezultati, doseženim v obdobju 1981–1985. Vidni uspehi so se pokazali na področju komunalne ureditve krajev kot so:

- rekonstrukcija in asfaltiranje ceste Zalog–Kokošnje s 3 % samoprispevkom krajanov dveh vasi,
- odcep ceste Vrhpolje–Javoršica, z odvodnavanjem vode na Vrhpolju,
- adaptacija Podružnične osnovne šole na Vrhpolju, občinski samoprispevek
- gradnja telefonskega omrežja v sleherno vas,
- gradnja rezervoarja v Zgornji Javoršici,
- TP v Stegnah,
- urejena (v makadamski izvedbi) cesta Zalog–Trojica,
- gozdna cesta preko Murovice,
- načrti za rekonstrukcijo mostu preko Rače pod Selem,
- projekt za zgradnjo dveh avtobusnih postaj Selo in Zalog pod Trojico,
- izdelan projekt za adaptacijo večje stavbe na Vrhpolju v kateri bodo prostori za delovanje KS, trgovina s skladiščem in več stanovanj,
- izdelani projekti za rekonstrukcijo in asfaltiranje cest Vrhpolje–Krašce s odcepom Tustanj in cesta Vrhpolje–Zgornja Javoršica (v nadaljevanju),
- rekonstrukcija nizkonapetostnega elektro omrežja v Tustanju in delno v Javoršici.

Sredstva so bila zbrana s samoprispevkom občanov, prostovoljnimi deli in s sredstvi družbene skupnosti.

Plan KS za obdobje 1986–1990 je naslednji:

- rekonstrukcija in asfaltiranje cest: Vrhpolje–Krašce, z odcepom Tustanj, Vrhpolje–Zgornja Javoršica (v nadaljevanju), rekonstrukcija mostu pod Selem, zgradnja avtobusnih postaj, oskrba prebivalstva z zdravno pitno vodo, zgraditi želimo rezervoar v Tustanju, rekonstruirati glavni vod Tustanj–Vrhpolje s povezavo Javoršice, rekonstrukcija nizkonapetostnega elektro omrežja, povečati TP Selo–Kokošnje, rekonstruirati elektro omrežje (kabelsko) na Vrhpolju in v Javoršici, zgraditi telefonsko govorilnico na Vrhpolju in pridobiti dodatne telefonske številke za interese adaptirati večjo stavbo na Vrhpolju, gasilsko društvo pa že adaptira gasilski dom, v katerem bo tudi naša Krajevna skupnost imela dvorano za prireditve.

– V zvezi z izgradnjo cest, so potrebna ogromna denarna sredstva, po predračunu le-ta znašajo 89.877.500.– dinarjev (po cenah iz leta 1985).

Denarna sredstva pa bomo zbrali le na podlagi krajevnega samoprispevka, za katerega so se občani odločili na zborih, skupščina KS pa je sprejela tudi sklep o razpisu referenduma za dobo petih let; v višini 2,5 %. Tako predvidevamo, da bi s samoprispevkom delovni ljudje in občani zbrali najmanj 19.259.000.– dinarjev. Preostala sredstva (do predračunske vrednosti) se bodo zbrala iz sredstev Samoupravne komunalne interesne skupnosti Domžale in iz drugih virov.

Jože Novak

Na podlagi 8. člena Zakona o referendumu (Ur. list SRS, št. 23/77) in 6. člena Zakona o samoprispevku (Ur. list SRS, št. 3/73, 17/83 in 25/85) in določil statuta Krajevne skupnosti Vrhpolje Zalog je skupščina krajevne skupnosti na seji dne 11.10.1985 sprejela

SKLEP

o razpisu referenduma za uvedbo samoprispevka za rekonstrukcijo in

asfaltiranje cest v krajevni skupnosti Vrhpolje – Zalog

1. člen

Razpiše se referendum za uvedbo samoprispevka v delu krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog, ki zajema naselja Spodnji Tustanj, Zgornji Tustanj, Vrhpolje, Spodnja Javoršica in Zgornja Javoršica.

2. člen

Rekonstrukcija in asfaltiranje cest v naseljih iz 1. člena tega sklepa bo izvedena po programu, ki ga je sprejela skupščina krajevne skupnosti skupaj s sklepom o razpisu referenduma in sicer rekonstrukcija ceste Vrhpolje – Krašce in Vrhpolje – Zg. Javoršica.

3. člen

Referendum bo dne 17.11.1985 od 7. do 19. ure na volilnih mestih, ki jih določi volilna komisija, to je: Vrhpolje 14, pisarna KS, Nemec Joahim, Spodnja Javoršica 4 in Mihelčič Janez, Spodnji Tustanj 3.

4. člen

Referendum izvede volilna komisija, ki imenuje 3 članski odbor – volilni odbor z namestniki. Volilni odbor neposredno vodi glasovanje na glasovalnem mestu.

Samoprispevek se uvede v denarju za dobo 5 (petih) let in sicer od 1.1.1986 do 31.12.1990 leta.

5. člen

Odločitev na referendumu bo sprejeta, če bo zanjo glasovala večina delovnih ljudi in občanov iz naselij, ki so navedena v 1. členu tega sklepa in imajo pravico glasovanja.

Pravico sodelovanja v pripravljalnem postopku in pravico glasovanja imajo tudi delovni ljudje in občani, ki na navedenem območju nimajo stalnega prebivališča, imajo pa tam stanovanjsko, počitniško ali drugo nepremičnino, za katero se bodo z rekonstrukcijo in asfaltiranjem cest izboljšali pogoji za njihovo uporabo.

6. člen

Skupna predračunska vrednost rekonstrukcije in asfaltiranja cest znaša 89.877.500.– dinarjev (po cenah iz leta 1985).

S samoprispevkom delovnih ljudi in

občanov bo zbrano najmanj 19.259.000.– dinarjev.

Preostala sredstva do predračunske vrednosti se bodo zbrale iz sredstev Samoupravne komunalne interesne skupnosti in iz drugih virov.

7. člen

Samoprispevek bodo plačevali zavezanci, ki imajo stalno prebivališče na območju iz 1. člena tega sklepa v odstotku od osebnih dohodkov, pokojnine in dohodkov iz kmetijstva, kakor tudi v enkratnem znesku lastniki vseh traktorjev in registriranih avtomobilov.

Zavezanci za samoprispevek v določenem odstotku od osebnega dohodka ali pokojnine so tudi lastniki stanovanjskih, počitniških ali drugih nepremičnin na navedenem območju v smislu 2. odstavka 5. člena tega sklepa.

8. člen

Samoprispevek v višini 2,5 % bodo plačevali zavezanci iz 7. člena tega sklepa od naslednjih osnov:

- osebni dohodki delavcev in drugih delovnih ljudi, zmanjšani za davke in prispevke iz osebnega dohodka,
- vsakoletni katastrski dohodek za kmete, ki jim je to glavna dejavnost,
- drugi dohodki občanov po zakonu o davkih občanov, razen dohodkov iz premoženja in premoženjskih pravic,
- pokojnine.

Samoprispevek v enkratnem znesku: – lastniki traktorjev 3.000.– dinarjev in – lastniki registriranih avtomobilov 5.000.– dinarjev s stalnim prebivališčem na območju KS iz 1. člena tega sklepa, v enem letu od uvedbe samoprispevka.

9. člen

Samoprispevka se ne plačuje od prejemkov iz socialno varstvenih pomoči, od priznavalnin, od invalidnine in od drugih prejemkov po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, od denarnega nadomestila za telesno okvaro, od dodatka za pomoč in strežbo, od pokojnine, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, od starostne pokojnine priznane po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov, od štipendij učencev in študentov, ter od nagrad, ki jih prejema učenci in študenti na proizvodnem delu oziroma na delovni praksi.

Samoprispevek se ne plačuje od osebnega dohodka delavcev in drugih občanov, ki ne presega zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom.

10. člen

Samoprispevek od osebnega dohodka oziroma nadomestila osebnega dohodka iz delovnega razmerja in pokojnin, ter od dohodka, ustvarjenega z intelektualnimi storitvami, se plačuje pri vsakem izplačilu osebnega dohodka, oziroma nadomestila osebnega dohodka, pokojnine in drugih prejemkov.

Znesek obračunanega in odtegnjenega samoprispevka od pokojnine oziroma od osebnega dohodka delavcev in drugih delovnih ljudi ne sme biti večji od razlike med priznano pokojnino in pokojnino, ki ne presega zneska najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, oziroma med akontacijo osebnega dohodka in zneska osebnega dohodka, ki zagotavlja materialno in socialno varnost delavca, določenega z zakonom. Samoprispevek od dohodkov iz gospodarskih in poklicnih dejavnosti, ter od dohodkov čistih kmetov se plačuje na način, ki velja za plačila davkov.

11. člen

Svet krajevne skupnosti lahko zmanjša oziroma za določen čas odloži ali oprosti plačevanja samoprispevka v tistih primerih, ki bi zavezancu ogrozili socialne razmere, oziroma bi bil toliko prizadet v elementarni ali drugi nesreči.

Sklep o zmanjšanju, odložitvi ali oprostitvi se izda na osnovi dokazil in zahteve občana.

12. člen

Sredstva samoprispevka, ki se obračunavajo in odmerjajo po 8. členu tega sklepa, se odvajajo in zbirajo na posebnem žiro računu krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog.

13. člen

Sredstva zbrana s samoprispevkom se lahko porabijo namensko, kakor je določeno v 2. členu tega sklepa.

Eventuelni viški, ki bi se zbrali po realizaciji sprejetega programa iz tega samoprispevka, se namenijo za nadaljevanje rekonstrukcije ceste v smeri Češnjic.

Pravilno in namensko uporabo sredstev samoprispevka po programu spremlja in odgovarja svet krajevne skupnosti skupaj z gradbenim odborom.

Svet krajevne skupnosti mora najmanj 1-krat letno poročati zboru delovnih ljudi in občanov o zbranih in porabljenih sredstvih samoprispevka.

14. člen

Referendum vodi volilna komisija krajevne skupnosti, ki ugotovi rezultate glasovanja in izdela zaključno poročilo o izidu referenduma, ki se javno objavi.

Glasovanje na referendumu vodi volilni odbor, ki ga imenuje volilna komisija.

Za postopek o glasovanju se smiselno uporabljajo določbe zakona o volitvah in delegiranju v skupščine.

15. člen

Pravico glasovanja na referendumu imajo delovni ljudje in občani, ki so vpisani v splošnem volilnem imeniku za območje naselij krajevne skupnosti Vrhpolje –

Zalog, navedenih v 1. členu tega sklepa in vsi zaposleni občani iz navedenih naselij, ki še niso vpisani v splošni volilni imenik.

Pravico glasovanja imajo tudi delovni ljudje in občani, ki na območju naselij iz 1. člena tega sklepa nimajo stalnega prebivališča, imajo pa kot lastniki na tem območju stanovanjske, počitniške objekte ali druge nepremičnine.

16. člen

Na referendumu glasujejo delovni ljudje in občani neposredno in tajno z glasovnico, ki vsebuje naslednje besedilo:

KRAJEVNA SKUPNOST VRHPOLJE–ZALOG

GLASOVNICA

Za referendum dne 17.11.1985 o uvedbi samoprispevka za sofinanciranje rekonstrukcije in asfaltiranja cest v delu Krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog za območje naselij Spodnji in Zgornji Tustanj, Vrhpolje, ter Spodnja in Zgornja Javoršica za dobo 5 (pet) let, t.j. od 1.1.1986 do 31.12.1990.

GLASUJEM „PROTI“ GLASUJEM „ZA“

Glasovalec izpolni glasovnico tako, da obkroži besedi: GLASUJEM „ZA“, če se strinja z uvedbo samoprispevka, če pa se ne strinja, obkroži besedi GLASUJEM „PROTI“.

17. člen

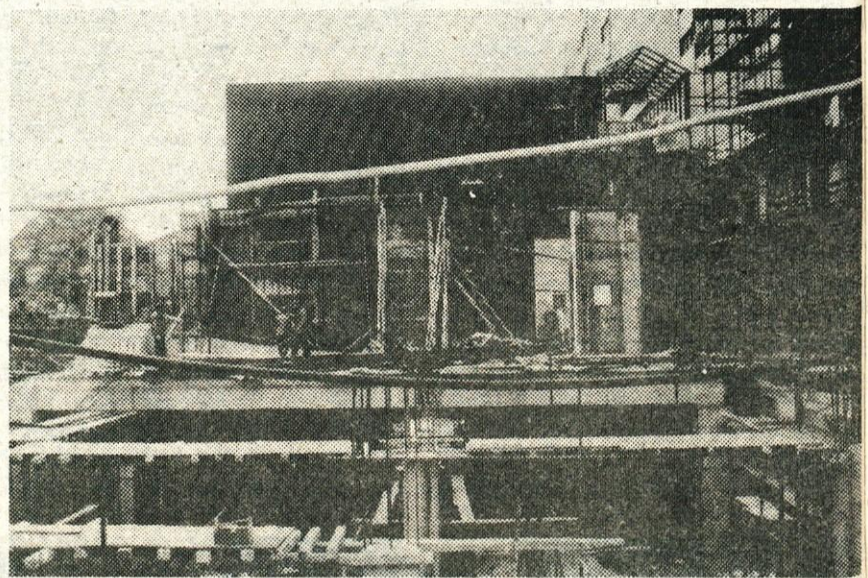
Glasovnica je označena s pečatom Krajevne skupnosti Vrhpolje – Zalog.

18. člen

Ta sklep začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale, objavljen pa bo tudi na krajevno običajen način v krajevni skupnosti.

Predsednik skupščine Krajevne skupnosti: Ivan OREHEK, l.r.

Sklep o razpisu referenduma je Skupščina krajevne skupnosti na seji dne 11.10.1985 sprejela. Referendum bo 17.11.1985 od 7. do 19. ure v delu krajevne skupnosti, ki zajema naselja: Spodnji Tustanj, Zgornji Tustanj, Vrhpolje, Spodnja Javoršica in Zgornja Javoršica. Glasovalna mesta bodo: Vrhpolje 14 (pisarna KS), Nemec Joahim, Spodnja Javoršica 4 in Mihelčič Janez, Spodnji Tustanj 3.

Nova kinodvorana bo stala na tem mestu. V ozadju je mesto, kjer bo projekcijsko platno.

Premog, premog. Čarobna in topla beseda... Pred dnevi so v Napredku dobili manjšo količino (uvoženih) briketov. Za prvo silo...

Končno bodo nanovo zaživele tudi znamenite Napredkove stopnice pred Veleblagovnico. Občanom zaupamo – še pred letošnjo zimo...

»Odpad« na odpad?

V Domžalah imamo skladišče ljubljanskega Dinosa na nekoliko neposrečeni lokaciji – v Prešernovi ulici 1 – za pekarno Kancilja. Skladišče, ki je odprto ob torkih in ob petkih dopoldne do 14. ure, ob sredah pa do 16. ure, je samo v letošnjem letu odkupilo od občanov že več kot 700 ton različnih kovinskih odpadkov, predmetov in papirja. Dve zaposleni v skladišču povesta, da je to že večja količina kot pa so jo prevedeli za vse leto.

„Padajoči standard ljudi vse bolj prisiljuje, da poiščejo neuporabne kovinske predmete in jih prodajo Dinosu. Človek ne bi verjel, da so že v eksistenčnih stiskah,“ pripovedujeta tovarišici iz skladišča Dinosa v Domžalah: „Tako so občani, mnogo je med njimi upokojevcem, doslej „počistili“ že vsa odlagališča odpadkov, izginila je domala že vsa pločevina iz narave, kamor je bila pred časom zavržena, tako da smemo trditi, kako velika je ekološka vloga Dinosa. Vsaka stvar, ki konča v Dinosu, zato ni odvržena v naravi.“

Ob tem, ko lokacija skladišča resda ni najprimernejša, pa je vendarle treba zavreči ideje, naj bi se Dinos umaknil iz središča, menda v lhan, nekam v bližino farne. Skladišče Dinosa v Domžalah vsekakor potrebujemo. Ker več kot 80 odstotkov občanov pripelje kovinske in papirne odpadke z vozički, na kolesih, celo v naročjih jih prinesejo, tega skladišča ne kaže skriti nekam, kjer ne bi bilo dostopno in lahko dosegljivo. Kajti gospodarska in ekološka korist, ki jo občini prinaša, tudi nekaj velja. Tisti, ki o tem odločajo, naj imajo ob razmišljanjih o novi lokaciji „odpada“ to (in predvsem to) v mislih.

M.

Kdo si lasti pravico odločati o imenu naše vasi?!

Prebivalci Dvorij pri Moravčah smo ogorčeni. Zvedeli smo, da je (menda) Skupščina občine Domžale sprejela sklep, da našo vas preimenuje v Spodnje Dole.

Že pred leti so brez našega pristanka našo vas, to je DVORJE preimenovali v Dole; no, sedaj pa še v Spodnje Dole! Prebivalci Dvorij – kajti to je staro ime in edino živo med prebivalci Moravske doline – se protivimo takšnemu ravnanju! Ime Dvorje se omenja v listinah že l. 1341 in 1496. (Gl. knjigo Moravska dolina, str. 81) Vaščani upravičeno sprašujemo, kdo je brez nas odločal o spremembi imena naše vasi? Kdo je tisti, ki je menil, da nas o tem ni treba niti obvestiti? Zakaj odgovorni (?) niso sklicali sestanka v vasi, da bi se o vsem tem pošteno in demokratično pogovorili in se odločili?!

Vaščani vseh desetih hiš v Dvorjah zahtevamo, da Skupščina občine Domžale prekliče omenjeni sklep. Vaščani vztrajamo na imenu Dvorje, kot edino veljavnem.

Prilagamo listino z našimi podpisi. Le-to smo poslali tudi Krajevni skupnosti Moravče.

Dvorje, 13.10.1985.

PRITOŽBA

Spodaj podpisani vaščani iz vasi Dole pri Kraščah zahtevamo, da se naša vas imenuje DVORJE, ne pa Spodnje Dole, kot je sprejela občinska skupščina. Ker ima vas deset hiš, kar zadostuje za samostojno ime vasi, zahtevamo, da se vas imenuje DVORJE, kot se je imenovala od 1341. leta dalje.

Dole, 13.10.1985

Podpisani vaščani:

Gorjup Nežka
Avbelj Slavko
Vidregar Srečo
Orehek Franc
Cerar Rozalija
Rusjan Francka
Klopčič Anton
Klopčič Jože
Homar Viktor
Vidregar Janez

Selce pri Moravčah:

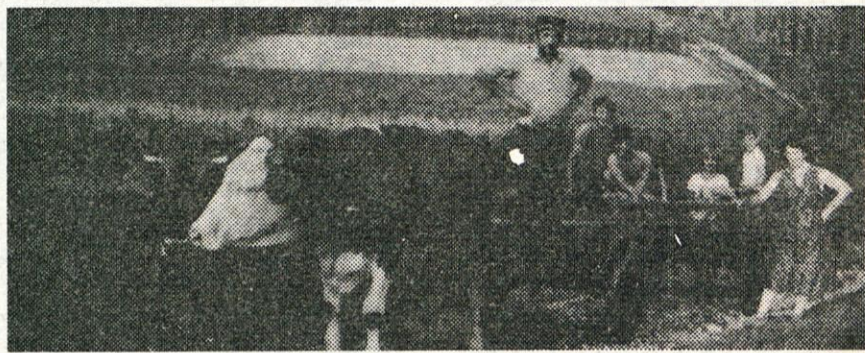
Kmečka opravila po starem

Dvestoletna tradicija Anžičkove kmetije v vasi Selce pri Moravčah v Krajevni skupnosti Moravče se nadaljuje še vedno po starem običaju, čeprav imajo sedaj skoraj pri vsakem kmetu traktor. Poleg tega kmet in delavec Janez Osolnik še zapreže svoje krave v lojtrski voz, obdeluje njive... Pravi, da starega načina ne bo opustil in s kmečkimi opravili po starem bo nadaljeval. Če bo treba, bo pomagal sosedom, kjer nimajo vprežne živine.

sosedom kdaj priskoči na pomoč. Na kmetiji imajo nov hlev (19 x 10 metrov) in silos, v hlevu pa 8 glav goveje živine. Vsako leto oddajo nekaj živine za meso, kajti plača ne zadošča številčni družini. Mleka ne prodajajo, pač pa ga porabijo za dom. Janez pravi, da imajo na kmetiji krave že dvesto let; s kravami opravljajo kmečka dela, posebno pa so dobrodošle v sedanjem času, ko so cene goriva tako poskočile.

Tudi traktor imajo, prikolico in skoraj vse priključke. „Vendar v strminah in kamnitem pobočju, kjer človek s traktorjem ne more opraviti vseh del, kar prav pride par krav“, zatrjuje Janez.

Tekst in foto
Jože Novak

Družina Osolnikovih iz Selce pri Moravčah ob odhodu v gozd po drva. Zima bo menda spet huda...

Zlata poroka Ogrinovich

Petdeset let skupnega življenja je tako lep jubilej, da ga je treba posebej obeležiti, čeprav v našem vsakdanjem hitenju komajda utegnemo postati za trenutek in seči komu v roke. Jerca in Tomaž Ogrin, po domače Joželčkova, sta sklenila zakonsko zvezo pred 50-timi leti, 20. oktobra 1935. leta. Jerca je zdaj v 81-tem letu, Tomaž pa v 83-tem, vendar oba dobro skrivata leta, še vedno precej delata, vsa ta petdeseta skupna leta pa so bila prežeta z delom,

nega odbora v Kmetijski obdelovalni zadrugi, ves čas pa je deloval tudi v zvezi borcev.

Zdaj, ko se po petdesetih letih skupnega življenja Jerca in Tomaž ozirata na skupaj prehojeno pot, pravita, da jima ni žal. Otroci so vsi preskrbljeni in se radi vračajo domov. Ni dneva, da ju ne bi kdo prišel pogledat... Sama na zemlji ne moreta več veliko delati, tudi živine že nekaj let nimata več, na vrtu in v zasilni delavnici pa je še vedno dela čez glavo. Tudi zdrava sta še kar in si želita samo še veliko takšnih dni. In ko dajeta življenjski recept za tako dolgo zakonsko zvezo in tudi za lepa leta, se samo nasmehmeta, potem pa skromno dodata: Delati je treba. Ves čas sva živela skromno in vseskozi delala. V zakonu ni prihajalo do večjih razprtij, vse manjše nesporazume pa sta znala reševati sproti. Sicer pa sta se poročila zato, da bosta skupaj živela in ne tako, kot nekateri mladi, ki niti na dan poroke ne vedo, če bodo ostali skupaj. Življenje je tako, kakršnega si ustvariš... Nikdar nista mislila, da bosta učakala tako visoka leta... teh petdeset skupnih let vendarle minilo kot en sam trenutek...

Iskrene čestitke, Jerca in Tomaž Ogrinova, ob zlatem jubileju ter še veliko zdravih let!

Ivan Sivec

Zlatoropčenca Ogrinova

Dogodek:

Avtobus prvič na Limbarski gori

Letos 29. junija je bil prvič na Limbarski gori velik avtobus kranjske registracije na Limbarski gori. Mimo Zaloga in Hrastnika je pripeljal na 768 metrov visoki vrh.

To je za Limbarsko goro, znano po lepi baročni cerkvi sv. Valentina in po turističnem domu, ki ga uspešno vodi Francka Urankar, pravo pomembno uspeh, saj se bodo te ugodnosti prav gotovo posluževali še drugi, in ne bo ta predel naše občine ostal tako osamljen.

Marija Klander, upokojenka iz Spodnjega Tustanja pri spravilu ajde.

Sejanje in spravilo ajde na Moravškem...

Zadnje čase ugotavljamo, da kmetje iz Moravske doline iz leta v leto sejejo več ajde, kar se jim tudi izplača, če je za posevke ugodna letina.

Tako sejejo tri vrste ajde: črnobelo, sivo in ciganko, ki je tudi najslabše kvalitete. V mesecu septembru smo videli polja s posejano cvetočo ajdo. Ajda je v letošnjem letu dobro obrodira, vsaj tako zatrjujejo pridelovalci, pridelek bo boljši kot v preteklih letih.

Kmetje so zrna ajde posejali meseca julija kot strnišni posevek. Zemljo so dobro pripravili s plitvim oranjem, gnojenje pa opravili z nitrofoskalam – fosforjem. „Najboljše seme je črnobelo, domače“, pravijo

izkušeni kmetje, kateri ajdo tudi največ sejejo. To seme pridelujejo v Poskusnem centru Jable pri Domžalah, pridelovalci pa ga imajo možnost kupiti v Semenarni v Ljubljani. Ajdo sejejo največ za predelavo v moko, ki jo lahko še kako dobro prodajo tistim gospodinjam, ki rade kuhajo ajdove žgance, nekaj slabšega zrna pa kmetje porabijo tudi za krmo svinj.

Letošnji pridelek je zadovoljiv, to pa je vsekakor treba pripisati ugodnim vremenskim prilikam ob času zorenja.

Da so kmetje dobili dober pridelek, so morali primerno zaščititi svoja polja z električno ograjo – pastirjem – zaradi divjačine. Čebelarji pravijo, da je bila letošnja paša za čebele slaba, pač zaradi poletnega neurja.

Kmetje so ajdo pospravili strojno, nekateri tudi še s srpom in koso. V kozolcih se bo posušila do mlačve.

Posušeno ajdo pa bodo v začetku novembra omlatili na lastnih mlatilnicah. Suho zrno bodo odpeljali v mlin v predelavo za ajdovo moko, iz katere bodo gospodinje skušale dišeče ajdove žgance. Naj omenimo, da sta v letošnjem letu največja pridelovalca ajde pri nas kmeta KLOPČIČ (Uštinčev) iz Vrhpolja in PIRNAT (graščina) v Zgornjem Tustanju.

Jože Novak

Spregled zakonskega zadržka mladostnosti je eno od področij dela, ki zasluži večjo informiranost.

Sklenitev zakonske zveze je nekaj, za kar se odločata dva, v trenutku, ko ugotovita, da sta se našla in da pripadata drug drugemu, vendar se včasih pojavijo težave, ki so v veliki meri posledica neinformiranosti.

18. čl. Zakona o zakonski zvezi in družbenih razmerjih namreč določa, da zakonske zveze ne more skleniti oseba, ki še ni stara 18 let. Vendar pa zakonodajalec dopušča, kar določa 23. čl. citiranega zakona, da sme pristojni organ OSSS — to je v Domžalah Svet za varstvo otrok in družine pri SIS socialnega skrbstva Domžale, če so za to utemeljeni razlogi, dovoliti sklenitev zakonske zveze tudi osebi, če še ni stara 18 let.

V takem primeru mora mladoletna oseba pri Centru za socialno delo Domžale, Ljubljanska 70/II vložiti vlogo.

Pri vložitvi vloge za dovolitev sklenitve zakonske zveze še v času mladoletnosti mora mladoletna oseba poleg lastnoročno napisane vloge predložiti še:

- upravni kolek v višini 60 din za plačilo takse

- potrdilo zdravnika, da je psihično in fizično zdrava in sposobna za sklenitev zakonske zveze

- potrdilo o tem, da je v rednem delovnem razmerju ter o višini osebne dohodka za mladoletno osebo in za osebo, s katero namerava skleniti zakonsko zvezo.

Ker se postopek vodi v skladu z določili zakona o splošnem upravnem postopku, postopek za izdajo odločbe o dovolitvi sklenitve zakonske zveze osebi, ki še ni dopolnila 18 let, lahko traja do dveh mesecev od dneva vložitve zahtevka do izdaje odločbe stranki. V ugotovljenem postopku mora namreč oseba, ki vodi postopek zaslišati poleg mladoletne osebe še njene starše, oz. skrbnika, osebo, s katero namerava skleniti zakonsko zvezo in v primeru, da se mladoletna oseba vseli v stanovanje, kjer nima pravice uporabe oz. stanovanjske pravice, še osebo, ki bo nudila stanovanje mladoletni osebi po sklenitvi zakonske zveze. Ob tem se ugotavlja ne samo fizično zrelost, temveč osebnostno zrelost. Zaljubljenost, v kateri je sklenjeno največ zakonskih zvez, je prehodna oblika ljubezni, s katero se zakon lahko začne, ne moremo ga pa z njo ohraniti. Zaljubljenost in pa nosečnost sama po sebi še nista dovolj tehtna razloga za dovolitev sklenitve zakonske zveze mladoletni osebi pred 18 letom, kar je v večini primerov primeren ali pa celo edini razlog za sklenitev zakonske zveze v času mladoletnosti. Osebnostna zrelost je namreč skupek fizične, psihične in socialne zrelosti za zakon. S fizično zrelostjo razumemo določeno stopnjo razvitosti primarnih in sekundarnih spolnih znakov, kar se dokazuje z zdravniškim spričevalom, s psihično

zrelostjo, določeno stopnjo povprečnega psihičnega zdravja, kar se ugotavlja preko osebnostnega psiho testa. Socialna zrelost pa razumemo poklicno in ekonomsko samostojnost zakonskih kandidatov oz. mladoletno

osebo in njenega partnerja, kar ugotavljamo s potrdili o zaposlitvi. Na podlagi vse te dokumentacije, pristojni skrbstveni organ — Svet za varstvo družine izda odločbo. Odločba je torej lahko bodisi pozitivna, bodisi negativna. Po prejemu odločbe začne stranki, to je osebi, ki še ni dopolnila 18 let, teči pritožbeni rok.

Zato prosimo osebe, ki želijo skleniti zakonsko zvezo, pa še niso dopolnile 18 let, da pri svojih odločitvah oz. določitvah datuma za sklenitev zakonske zveze upoštevajo tudi to, da morajo pri prijavi matičarju predložiti tudi odločbo o dovolitvi sklenitve zakonske zveze mladoletne osebe ter o tem, da lahko sklenejo zakonsko zvezo šele, ko je ta odločba postala pravnomočna.

Zakonska posvetovalnica

Enim pa bodo zimsko stisko z mrazom pomagala pretrpeti — drva. Konjske moči jih spravljajo proti domu...

12. oktober v Domžalah:

Propagandni tabor odreda Skalnih taborov iz Domžal

Sredi oktobra so domžalski taborniki odreda Skalnih taborov ob šoli Šlandrove brigade postavili propagandni tabor, s katerim so želeli prikazati vso širino svojih dejavnosti. Med občani, ki so si ga ogledali v velikem številu, je vzbudil veliko zanimanje. Ob tej priložnosti so pripravili tudi lično publikacijo — Bilten, iz katerega povzemamo nekaj iz zgodovine tabornišva v občini, pa tudi o taboru, delu tabornikov v letošnjem letu in podobno.

Nekaj iz zgodovine

Prva skavtska enota „steg“ je bila v Sloveniji leta 1923 v Celju, na kar so sledili Ljubljana, Trbovlje, Kočevje, Kamnik in Kranj.

Leta 1926 je bila v Domžalah ustanovljena četa Domžale kot podružnica Gamsovega stega Kamnik. Leta 1928 se je četa odcepila in osamosvojila, kot samostojna četa podrejena dravski skavtski župi v Ljubljani. Leta 1934 so bile samostojne čete ukinjene in se je v Domžalah ustanovil samostojni steg. Prva odbornika ob ustanovitvi sta bila Bolhar Franc in Kovač Stane, leta 1934 je bil stegovodja Flerin Milan, tajnik pa Gašperin Franc. Z začetkom II. svetovne vojne so morale nehati delovati vse organizacije in tako so prenehali z delom tudi skavti. Po vojni je bila 22. aprila 1951 ustanovljena skupščina Združenja tabornikov Slovenije. V Domžalah pa je bila družina ustanovljena 6.12.1953 in je bila po vrstnem redu ustanovitve 25. Po budniki za to ustanovitev so bili predvojni skavti in sicer Bolhar Franc, Flerin Milan, Kovač Stane. Po začetnih težavah družine se je leta 1959 v skladu z reorganizacijo združenja v Zvezo tabornikov, preimenovala v četo in kmalu je četa prerasla v odred, ki je leta 1963 razvil svoj prapor. V letu 1964 sta se ustanovili četi še v Mengšu in Radomljah, ki pa sta delovali le dobri dve leti, nakar sta prekinili z delom.

Odred je bil aktiven, kar dokazujejo pohvale. Leta 1961 je dobil spominski trak. Leta 1964 partizanski odred. leta 1968 pa plaketo Dr. Jožeta Potrča. Za usposabljanje kadrov so organizirali vodniške tečaje. Možnost dodatnega izpopolnjevanja pa je tudi na vsakoletnih taborjenjih v Bohinju.

Bohinj se je tako priljubil, da tam taborijo brez presledka že od leta 1961. Od obstoja taborniške organizacije v Domžalah, dajejo veliko poudarka gojenju partizanskih tradicij. Tako tudi sodelujejo z organizacijo ZBNOV in DPO.

Od leta 1981 delujejo trije odredi: odred Skalnih taborov Domžale, odred Uporni plamen Mengeš in odred Mlinskih kamnov Radomlje.

V OST delujejo štiri čete in sicer: četa Zelenih gozdov (O.S. Vencelj Perko), četa Veseli veter (O.S. Josip Broz Tito), četa Veselih prijateljev (O.S. Martin Koželj — Dob) in četa Šlandrove brigade (O.S. Šlandrove brigade). Delujejo še: klub Sonce, SOS in WEOR.

Kakšen je namen propagandnega tabora?

S propagandnim taborom so želeli prikazati življenje tabornikov. To ni le življenje z naravo in v naravi. Tega življenja se je treba naučiti. Naučijo (teoretično) se ga na vodovih sestankih čez leto.

Na sestankih se mlajši taborniki učijo postavljati in kuriti najnovejšo obliko ognja — piramido. Urijo se tudi v postavljanju šotorke, ki je uporabna še za mnoge druge stvari. Iz nje lahko narediš pelerino, nosila, bivač, z njo se lahko pokriješ, se zavaruješ pred soncem. V pravem šotoru z dnom, pa lahko preživiš vesele, žalostne, sončne in deževne dni. Pogoj pri tem šotoru je, da je pravilno in trdno postavljen. Da lepo stoji, je naloga že starejših tabornikov. Ti tudi skrbijo, da se mlajši v naravi ne izgubijo. S pomočjo kompasa, skice terena in poznavanja topografskih znakov, določajo kraj, kjer se nahajajo.

Razmišljanje:

Hidrant je pokvarjen

Oktober je mesec požarne varnosti, priložnost, da spregovorimo o njej je v tem mesecu mnogo večja. In prav je tako. Ni pa prav, da se prevečkrat in v preveliki meri vdajamo lažnemu prepričanju, kako je za zagotavljanje te varnosti dovolj in v celoti poskrbljeno. Res je, da so bila za zagotavljanje opremljenosti različnih gasilskih enot v občini vložena nemajhna družbena sredstva, res je, da je bilo v dosledno zgledno organiziranost vloženo ogromno truda prostovoljnih gasilcev in njihovih vodstvenih delavcev. Zato je ob vsem tem, ko gredo programi prostovoljnih gasilskih društev, industrijskih gasilskih enot v tovarnah, Požarne skupnosti v (novih) dinarjev več deset milijonov, čudno, neverjetno in nevzdržno stanje na področju skrbi za več kot 800 hidrantov v občini.

Zanje pravzaprav ne skrbi nihče. Pravzaprav nihče ne ve točno, koliko jih v občini je. Trenutno poteka uresničevanje ene od nalog (še na začetku je to delo!), da zagotovimo, kje so hidranti, koliko jih je in v kakšnem stanju so. Četudi so kot osnovno sredstvo last Komunalnega podjetja Domžale, le to za njihovo vzdrževanje nima sredstev.

Komunalno podjetje se zaveda pomembnosti brezhibnih hidrantov za požarno varnost, vendar kljub mnogim sestankom na IS, SKIS, odborih SKIS-a denarja zanje preprosto ni. Cena m3 vode, kakršna pač je, ne vključuje tudi denarja, ki bi omogočal kvalitetno in sprotno popraviljanje hidrantov.

Gasilci gasilskih društev sicer stalno na letnih konferencah in občinskih zborih opozarjajo, da je vzdrževanje hidrantov neobhodna naloga, vendar ostala le pri tem! Zato je po oceni gasilskih strokovnjakov najmanj 50 odstotkov hidrantov neuporabnih, dobivanje vode iz njih nemogoče — požarna varnost — vsaj kar zadeva gašenje z vodo iz hidrantov — pa za polovico manjša in slabša.

Ob skupni neskribi za hidrante je pol manj vreden tudi vsak napor gasilcev, pol manj veljajo vložena sredstva, pol manj velja tudi ves blišč gasilskih uniform in prireditev.

Če smo zmogli zagotoviti sodobno tehnično osnovo za delo gasilskih skupin, če smo se znali organizirati, če smo znali postoriti vse ostalo, tedaj bomo nemara tudi zmogli, če bomo želeli uvideti, pomembnost hidrantne mreže, zagotoviti sredstva za njeno vzdrževanje.

Kajti, vodo da le brezhiben hidrant! Res, ostaja še CO₂, prah, voda iz vodotokov...

Vendar: če bo zagorelo tebi, njemu, meni, tedaj bo v tistem vročem trenutku vsa filozofija odveč in zrušen mit o dobri organiziranosti gasilstva: hidrant je pokvarjen...

M. Brojan

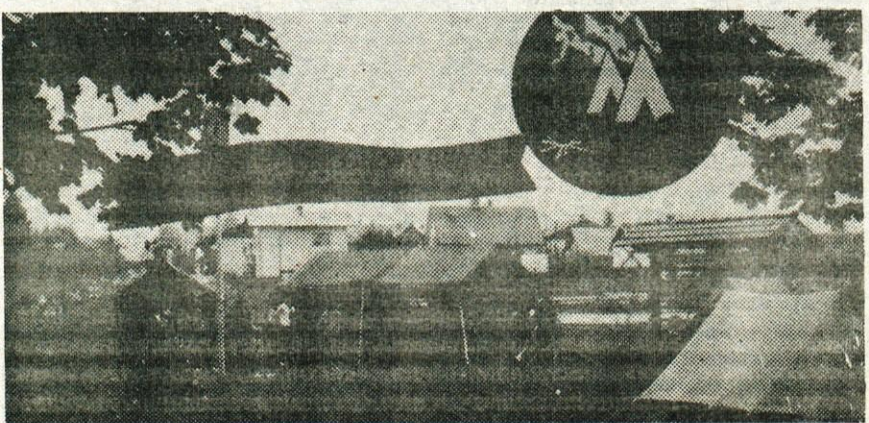
šotora mora biti čista. To bo najlažje, če se pomete z metlo iz smrekovih vej.

Vsak tabornik ima svoj krog, ki pa ne sme biti zmečkan. V šotoru ni omar ali polic. Dober pa bo obešalnik iz palice in vrvice. Klopi okrog tabornega ognja so bruna suhih ali posušanih vej, dreves. Kuhinja, alfa in omega vsega, je tudi postavljena. Sestavljena je iz plohov in pokrita s plahto. V njej gospodarita mami. V pomoč pri delu in jelu so jima taborniki. Po obilni večerji in umivanju, se prične taborni ogenj. Prične se večer ob ognju s pesmijo ob spremljavi kitare in skečev. Ni lepšega kot tak večer! Nikjer nobenega radia ali televizorja, le kitara in pesem iz grl. Nato pa spanje.

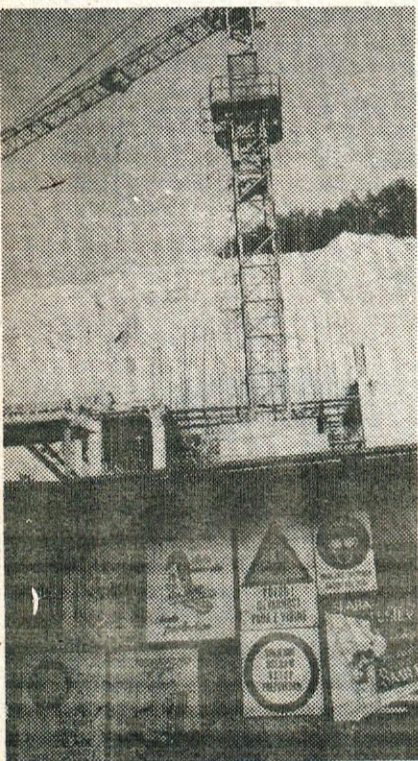
Upajo, da so na propagandnem taboru prikazali vsaj malo taborniškega življenja. Prav veliko se ga ne da, ker mora to človek doživeti... Propagandni tabor je letos podprla delovna organizacija TOSAMA iz Domžal.

Ena od taborniških veščin je lokostrelstvo...

Propagandni tabor Odreda skalnih taborov v Domžalah je privabil mnogo občanov, ki so si z zanimanjem ogledali taborniško življenje...

Navodila, opozorila, prepovedi, nasveti... Pa se znajdi, delavec...

Čudovite so vaše jame...

V poletnih mesecih so bili v gosteh društva za raziskovanje jam Simon Robič jamarji jarmarskega kluba LES TAUPINS A.S.B.L. iz Belgije, točneje iz Bruxellesa. Že dalj časa so želeli obiskati jarmarski kolektiv v Jugoslaviji. Odzvalo se je domžalsko jarmarsko društvo in nudilo v Jamarskem domu na Gorjuši več kot teden dni zatočišče belgijskim prijateljem. Dan pred odhodom v domovino smo jih obiskali in se zapletli v pogovor z glavnim sekretarjem Bernardom URBAINOM in tajnico, sicer vzgojiteljico iz Bruslja, CECIL ANDREE.

Bernard Urbain pripoveduje:

„Pravzaprav kot jamarji nismo novinci. Obiskali smo večino jam v Franciji in Belgiji, kjer pa imamo malo speleoloških tvorb. Res so bolj kartografsko dodelane, izrisane, vendar pa vaše mnogo lepše, saj še niso označene, markirane. Res so mi všeč, zlasti še, ker niso pretirano jarmarsko zahtevne.

Doslej sem obiskal že mnogo jam. Najgloblje sem se podal v 1300 m globoko jamo, koder je bilo 400 m navpičnega spusta. Tukaj v vaši občini tako ekstremnih jam seveda ni.

Navdušen sem nad gostoljubnostjo in presenečen nad odlično fizično pripravljenostjo vaših jamarjev. Opremo imate res nekoliko slabšo, vendar to nedoknadite s fizičnimi sposobnostmi.

Z vsem v Domžalah ste nas zelo razveselili, presenetili, zato smo vaše jamarje že povabili, da nas obiščejo v

Belgiji. Upamo, da bomo enako gostoljubni. Sicer pa nam je tukaj tako všeč, da bomo še letos (verjetno v novembru) spet prišli na krajši obisk.“

Razgovoru se je pridružila tudi Cecil Andree, tajnica jarmarskega društva Les Taupins:

„Tretjič sem v Jugoslaviji, dvakrat sem bila kot navadna turistka. Če se prav spomnim, sem bila prvič v Jugoslaviji leta 1968. Ogromno ste napredovali od takrat, saj le tujec lahko opazi ta izreden napredek.

Zelo, zelo mi je všeč tukaj, posebej gostoljubni ljudje.

Sama na težje jarmarske preizkušnje ne hodim, tudi doma ne. Videla sem pravzaprav ves vaš kraški svet: Vilenico, Škocjanske jame, Postojnsko jamo, Taborsko jamo, Pekel, ogledala sem si tudi nekaj jam na območju vaše občine. Lahko vam zatrdim, le eno: vaši ljudje so narejeni po moji meri, zato bom z velikim veseljem v Domžale še rada prišla.“

Zaželeli smo jima prijetno pot nazaj v domovino, veliko jarmarskih uspehov in prijetno skorajšnje snidenje spet na Gorjuši v okrilju domžalskih prijateljev – jamarjev.

M. Brojan

Belgijski jamarji na obisku pri naših raziskovalcih podzemlja.

Jamarji na delu:

Raziskovanje Studenškega jarmarskega sistema

Že kar na začetku se. Jarko pohvalimo, da je bila letošnja raziskovalna sezona za domžalske jamarje dokaj uspešna. V pomladanskem obdobju so domačini večkrat lahko videli jarmarski kombi pred Studenško jamo na Studencu. Mladi jamarji so v okviru jarmarske šole, s katero so začeli že lani, nadaljevali raziskovanja v na novo odkritih podzemskih jamah na Rohantu nad Stencem. Vedno znova so se vračali v te jame, jih merili in risali ter v živo skalo širili ozke rove. In kaj vse so še počeli po cele popoldneve in dolgo v noč? Delo v jamah je zelo zanimivo. Potem, ko se jamar spusti v skrivnostni podzemski svet, v večjih in ozkih jamah je to zelo naporno, ga tu čaka veliko dela. Ena glavnih nalog je jami izmeriti dolžino, višino in širino ter izdelati čimbolj natančen načrt. Tako so tu izmerili nekaj jam, barvali vodni pretok, ki ga srečamo kar v dveh novih jamah preden pride do dan v Studenški jami. Za biologa jamarja je zlasti zanimivo, katere vrste slepih hroščev žive v teh jamah. Treba je živalicam nastaviti vabo – hrano in se tja po enem ali dveh tednih vrniti. Kapniške oblike privabijo jarmarske fotografe, da delček svojih lepih doživetij v podzemlju pokažejo bodisi na slikah, diafilmih ali na filmskem traku tudi drugim, ki se zanimajo za kraški svet in življenje v njem. Kljub številnim akcijam, ki so jih opravili letos čaka jamarje v teh jamah še precej dela.

Moški pevski zbor iz Borovelj na Gorjuši

Precej prostega časa so jamarji posvetili pripravam na 23. tradicionalno letno prireditev. Mešana pevška zborja iz Doba in Domžal skupaj pripravljala pester program. Jamarji so k sodelovanju povabili moški pevski zbor iz Borovelj, ki so se radi odzvali povabilu. Vendar organizatorji in izvajalci letos niso imeli sreče. Zaradi dežja večjega dela programa niso mogli izvajati. Najbolj vztrajne gledalce, ki so kljub slabemu vremenu prišli na Gorjušo, so s svojo koroško pesmijo nagradili mladi koroški pevci, ki so nastopili v dvorani Jamarskega doma. Dolgi aplavzi, vzkliki: še eno, še eno, pa so potrdili, da so osvojili srca poslušalcev. Nad vse prijetno in prijateljsko je bilo srečanje z njimi tudi po nastopu. Jamarji so se pevcem oddolžili s spominskimi darili, oni pa so obljubili, da se na prihodnji, 24. prireditvi, spomladi drugo leto zagotovo spet vidimo.

Belgijski in francoski jamarji v gosteh pri Domžalčanih

Iz mednarodnega jarmarskega življenja moramo na prvem mestu omeniti obisk petnajstih belgijskih in francoskih jamarjev, ki so bili tri tedne v gosteh pri domžalskih jamarjih. Domžalčani so jim omogočili postaviti svoj tabor pri Jamarskem domu na Gorjuši in dali v uporabo tudi prostore v samem domu, ter organizirali skupne raziskovalne in druge akcije. Že vnaprej smo pripravili program akcij, tako da v času njihovega bivanja pri nas ni bilo težav. Vodstvo gostov po naših jamah so prevzeli, zlasti naši mlajši jamarji, Rok, Aleš, Marko, Lojze, Silvo in drugi, ki so jih spremljali. Sporazumevali so se v angleščini in francoščini. Ker je največ „pela“ angleščina, smo za goste, ki govorijo samo francosko povabili na pomoč Cirila Lebna in njegovo sestro. Tako smo se večkrat dolgo v noč pogovarjali o organiziranju jarmarstva v Belgiji, Franciji in pri nas.

Belgijci in Francozi v Osoletovi jami

Na našem območju so si gostje ob spremstvu in vodstvu naših mladih jamarjev ogledali Miševo jamo, Spodnjo Tomičevo jamo, 260 metrov globoko Osoletovo jamo, ki so jo opremili s svedrovci; da se je bilo vanjo možno spustiti po vrvi in seveda po njej priti tudi ven, so imeli kar tri akcije. Zanimivo je, da so v enem dnevu opravili dve akciji in da je tretja trajala komaj osem ur in je bila z ozirom na težavnost jame opravljena v rekordnem času. Nad vse pa je pomembno, da so vse akcije potekale strokovno in varno. Tujcem smo seveda omogočili nekaj zahtevnih akcij na kamniškem območju in primorskem krasu. Največje doživetje pa je bilo tako za naše kot za goste ogled Križne jame pri Ložu. Seveda so si gostje poleg bližnje Železne jame ogledali še nekatere turistične jame v Sloveniji: Pekel v Šempetru, Taborsko jamo pri Grosupljem, Postojnsko jamo in Škocjansko jamo.

Oktet bratov Pirnat med belgijskimi in francoskimi jamarji

Domžalčani smo pripravili tudi nekaj družabnih srečanj z jamarji iz Belgije in Francije. Predvajali smo jim naše jarmarske filme in pokazali nekaj zanimivih diafilmov iz našega podzemnega sveta. Izmenjali smo mnenja in izkušnje pri delu v jamah. Pomembno pa je tudi to, da so nam ob odhodu poklonili precej opreme. Dolgo pa bo gostom in našim jamarjem ostal v spominu večer, ko je vse do solz ganil nastop okteta bratov Pirnat iz Jarš s svojo lepo in občuteno domačo pesmijo.

Tako se je na skupnih napornih akcijah in prijetnih pogovorih staklo prijateljstvo med domžalskimi jamarji in jamarji iz Francije in Belgije, ki še traja. Kar ganljivo je bilo ob slovesu videti solzne oči enih in drugih mladih fantov. Gostje so bili veseli, ker so si ob dobri organizaciji ogledali precej

znamenitega slovenskega krasa, zato so Domžalčane povabili v goste v Belgijo in Francijo, da bi si skupaj ogledali nekaj njihovih kraških jam. Med gosti na Gorjuši pa moramo omeniti tudi jamarje iz Portugalske in goste iz Španije. Naši člani pa so skupaj z Jamarskim klubom Kamnik sodelovali v raziskovalnih akcijah v Nemčiji.

Jamarji s prostovoljnim delom dograjujejo svoj dom

Kdor večkrat zaide na Gorjušo ta je gotovo opazil, da se tudi pri Jamarskem domu vedno kaj dela. Tako se jamarji že vse leto pripravljamo na simpozij o zgodovini jarmarstva na Slovenskem. V okviru teh priprav sodijo tudi nove sanitarije, ki smo jih zelo pogrešali.

Simpozij o zgodovini jarmarstva na Slovenskem bo na Gorjuši

Simpozij, ki smo ga v okviru stoletnice organiziranega jarmarstva in petindvajsetletnice delovanja Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale, pa smo morali zaradi pomanjkanja sredstev preložiti na začetek aprila prihodnje leto. Tako bodo imeli poročevalci več časa za pripravo svojih referatov. Do sedaj je prijavljenih okrog 20 referatov iz vse Slovenije.

Zanimanje za Železno jamo in arheološko zbirko vse večje

V okviru intenzivnih priprav na simpozij sodi tudi preureditev arheološke zbirke v pritličju Jamarskega doma. Razveseljivo je tudi dejstvo, da se vse več obiskovalcev zanima za te dragocene arheološke ostaline iz Babje jame, katerih starost strokovnjaki cenijo na 15000 let. Tu so še eksponati iz Mokriške jame, kosti in zobovje jarmarskega medveda, ki so stare okrog 35000 let. Preurejena bo tudi Robičeva soba s številnimi njegovimi eksponati. Med obiskovalci Železne jame in arheološke zbirke je vse več ljubljancov in kamničanov.

Še dva nova uspeha v jamah na Moravskem

Več navdušenih jamarjev je tudi na Moravskem. Ti so s pomočjo močnega prepriha našli novo jamo na vrhu hriba med Vrhemi in Prikrnico. Dolgo so hodili sem razbijat živo skalo, nazad-

Domžalčani najboljši na republiškem prvenstvu v lovu na lisico:

Prva tri mesta v republiki za Domžalčane

Zveza organizacij za tehnično kulturo Novo mesto je v sodelovanju z radioklubom iz Novega mesta, Zvezo radioamaterjev Slovenije in kmetijsko srednjo šolo iz Novega mesta pripravila jesensko republiško prvenstvo v lovu na lisico. Tekmovanje je sodilo tudi v okvir praznovanj občinskega praznika, sodelovalo pa je tudi 40 radioamaterjev iz devetih slovenskih klubov. Sekretar republiške zveze radioamaterjev Drago Grabenšek je dejal, da je tekmovanje „pokazalo na velik napredek radioamaterjev, pa naj gre za njihovo boljše tehnično opremljenost kot tudi za znanje. Med drugim so radioamaterji s svojimi lastnimi napravami in računalniško obdelali vse rezultate, kar kaže na visoko tehnično izurjenost radioamaterjev.“

V konkurenci posameznikov, kot tudi ekip, so največ pokazali radioamaterji iz Domžal, ki so osvojili prva tri mesta. (S.D.)

nje je bilo potrebnih še nekaj strelav da so se korajžni fantje lahko spustili skozi ozko špranjo po vrvi navzdol v novo jamo. Vse je šlo gladko do globine 35 m. Potem razočaranje in novo upanje, ozka špranja, nasuto kamenje, ilovica in blato. Vendar upajo, da bodo kmalu spet izmerili novo globino.

Prebivalce v okolici cerkve sv. Andreja pri Krašcah pa je pred mesecem in pol vznemirjala brizgalna, ki se je ponoči večkrat oglašala. Jamarji in gasilci so imeli skupno raziskovalno akcijo. Kraški gasilci so namreč z brizgalno izčrpali vodo iz vhodnega sifona jame. Tako akcijo so imeli že pred leti, ko so jamo izmerili in zrisali. Akcijo so pripravili mladi jamarji, da bi si tako lahko ogledali delček skritega moravškega kraškega sveta. Ko je skupina jamarjev prišla skozi rov, so gasilci motor ugasnili in voda sifin spet zalila okrog 1,5 m visoko. Jamarji so imeli srečo, da je bilo nekaj dni prej močno deževje, ki je iz jame odplaknilo vsebino, za katero bi neki prebivalec nad jamo moral zgraditi greznico, a jo je naskrivaj napeljal v to veliko in lepo jamo. To ugodno naključje je jamarjem omogočilo prodiranje v notranjost jame. Ker na tako prijetno presenečenje niso bili pripravljeni in niso imeli s seboj merilnih pripomočkov, jame niso izmerili, vendar so, po oceni, našli okrog 100 m novih rovov. Upajo pa še na nove dele jame.

Novi deli jame vodijo proti severu, to je proti stari cesti proti Dolam in Vrhem, kjer je znanih nekaj manjših jam in tudi že omenjena na novo odkrita, po Suštarčkovih gmajni imenovana Suštarčkova jama.

V društvu vse več mladih jamarjev

Nenazadnje je razveseljivo, da v društvu aktivno deluje vse več mladih fantov in tudi dekleta s svojo korajžo prav ni ne zaostajajo za njimi.

Skupina mlajših jamarjev se je v avgustu odpravila raziskovat dalmatinski kras v okolici Splita. Obiskali so osem jam ter našli še toliko časa, da so se naučili morja in sonca. Obisk pri jarmarskih tovariših v Belgiji in Franciji pa načrtujejo za leto 1987.

Vabimo pa seveda tudi druge mlade fante in dekleta, da se nam pridružijo, da nas bo več in bomo skupaj odkrivali in občudovali ta naš lep in zanimiv domžalsko moravški osamljeni kras.

Sanje in resničnost

Matjažu v spomin

Zdaj k sebi te od nas je smrt pozvala;
bogato zrl setev smo pred sabo,
a v pravo žetev nam ne bo pognala.
(France Prešeren)

Ob dnevu mrtvih tudi v šoli počastimo spomin vseh, ki spijo, "na tisti njivi, ki le smrt jo orje," kakor poje pesnik Alojz Gradnik. Posebej poudarjamo, kako so mnogi žrtvovali svoja življenja za svobodo, govorimo o velikih pesnikih in pisateljih, ki v svojih delih večno živijo in nam z njimi vlivajo vero v življenje, nam odkrivajo človeško pristanost, plemenitost in dobroto. Razglabljam tudi o drugih velikih ljudeh, ki so s svojimi odkritji pomagali človeštvu, da živi udobneje in dostojneje. Ob vsem tem nehotno pomislimo, da je marsikatero življenje dragocenejše od drugega.

Navsezadnje se zamislimo tudi nad svojo življenjsko usodo in hkrati neizbežnostjo vseh, ki smo se rodili nad smrtjo... Težko je mladim, sijočim obrazom govoriti o tem, saj si vsi skupaj mislimo: „Kje je še to?“

Pa se bomo vendarle letos z neskončnim obžalovanjem spomnili krute resnice, da fanta, ki nas je razveseljeval s svojo tiho in prijazno prisotnostjo, ni več med nami. Izgubili smo ga na končnem izletu, na dan največjega zanosa in pričakovanj, ko smo se poslavljali na pomembni življenjski prelomnici.

V tistem sončnem junijskem jutru se je utnilo njegovih petnajst pomlad v sinjih valovih Jadranskega morja, ki ga je imel tako rad. In kakšna ironija! Prav tam, kamor je hodil s starši in bratom na počitnice, kjer se je še skoraj kot dojenček igral in kobacal po peščeni obali in kjer je kasneje s pomola skakal na glavo. Kot mnogi je užival v tem opojnem vodnem elementu, ki sleherni poetični človeški duši vzbuja neko neizmerno hrepenenje.

Ko smo dokončno zvedeli za neizbežno resnico, so z nadčloveško tesnobo vsa naša srca rotila brezupno usodo, da so to le sanje, ki naj izginejo. Ujeti v brezizhodno nemoč smo bili eno, našo zavest je prešinjala samo ena misel. Dali bi vse najdragocenejše, da bi prišel nekdo, kot v dobri stari legendi, se ga dotaknil in ga obudil. Tako turobno se nam še nikoli ni zazdelo človeško življenje.

Beseda nima moči, da bi lahko izrazila nemo zazrtost več kot sto mladih bitij v skrajni stiski človeške eksistence. Ti trenutki groze spričo majhnosti in nemoči morajo po-

boljšati vsakega človeka. Tudi zato se moramo zahvaliti Matjažu.

Bil je poseben otrok. Tak, za kakršne so včasih rekli stari ljudje, da so predobri in prebistri, da bi dolgo živeli. Velikokrat o mrtvih govorijo preveč pohvalno. Matjaža pa v resnici ne bi mogli prehladiti. Z velikim zanimanjem in neko prežgodnjo zrelostjo je opazoval življenje okrog sebe, ki ga je prežgodaj odtrgalo od brezskrbne otroške igre. Kot bi slutil, da bo njegovo življenje kratko, je bil sila varčen s časom. „Nimam časa“, je govoril staršem, ki so ga silili k fotografu. Hitel je s svojimi skicami za razne naprave, za peripetum mobile, se mudil pri svojih ljubljanih živalih in rožah, ki jih je sam gojil. Prebiral je življenje Nikola Tesla in se hotel ravnati po njem. Za današnji zmedeni čas skoraj neverjeten fant, poln lepih idealov, je skušal v svojem malem velikem svetu prižgati lučke znanja, hrepenenja po dobrem in plemenitem, da bi s tem pomagal ljudem.

V svojem zadnjem spisu je Matjaž kot v predsmrtni slutnji zapisal lepe misli za oporoko vsem mladim, ki želijo v svojem življenju ubirati prava pota.

„Sanje in resničnost sta besedi, s katerim vsak človek živi.“

Lahko se zgodi, da nekateri ljudje ne najdejo ravnotežja med sanjami in resničnostjo. Ti ljudje so ponavadi zelo psihično labilni. Seveda je oboje potrebno, saj s sanjami potešimo žalost iz resničnosti. Če pa preveč sanjarimo in visoko letamo z mislimi, lahko v resničnosti prav nizko pademo. Zaradi tega moramo biti v življenju zelo previdni in moramo paziti na ravnotežje med resnico in domišljijo. Ker je v življenju že vse polno problemov, lahko temu čisto pozabimo posvečati pozornost. Spominjamo se šele takrat, ko je že prepozno, kot v tistem pogovoru, zvoniti po toči. Tudi naši pesniki so imeli veliko domišljije, s katero so se tolažili pred resničnostjo, ki je bila mnogim našim pesnikom žalostna in polna bridkosti. Zaradi domišljije so bili bolj psihično trdni. To seveda ni vsem uspelo in so primerni, ko so začeli iskati potešitev bridke resničnosti v pijači.

Tudi jaz si želim, da se ne bi zatekel k takim potešitvam, ki te enostavno uničijo.“ (M. PIŽEM, 8.D. 4.6.1985).

Marija Cvetek

Hajka na Limbarski gori in napad na nemške policiste

Po vseh krajih Slovenije in Jugoslavije praznujemo 40. obletnico osvoboditve. Naši delovni ljudje se živo spominjajo hudih in težkih trenutkov med drugo svetovno vojno. Navedem naj le nekatere: Nemci so požgali vas Koreno, vas Hrastnik pri Moravčah. Dne 2. avgusta 1942 so požgali vasi – Podgoro, Žlato polje, Brezovico, Trnovče in Obrše. Vsa ta grozodejstva, ki so jih Nemci izvajali, so naše ljudi prisilila, da so se hitro odločali. Nekaterim se je posrečilo prehiteti Nemce in so odšli v partizane. Druge pa so Nemci izselili v taborišča v Nemčijo. Tisti, ki so odšli v partizane, so napovedali okupatorju neusmiljen boj za osvoboditev svoje domovine. Hajka na Limbarski gori in napad na nemške policiste sta samo dva izmed številnih spopadov z mnogo močnejšim sovražnikom.

Blizu domačih krajev pod Limbarsko goro smo skupno s kurirji, domačinom Nandetom in Črtom prispeli v taborišče na Pšenk. Še smo bili na poti, ko smo že zaslišali močno in pogosto regljanje mitraljezov pri Prevojah. Ko se je zdanilo, sem se ogledoval po taborišču in iz vseh šotorov so se pokazali znani obrazi. Bilo je 22.9.1942. Tisti večer pred mojim prihodom, so šli trije tovariši iz bataljona, bili so doma iz okolice Prevoj na kurirsko postajo. In tega zame srečnega jutra je prisopil Jur z novico, da je prejšnjo noč komaj ušel „Švabom“. Takole je pripovedoval: „Kurirji so se v domačem kraju počutili varne in so se po opravljenem delu hoteli odpočiti na nekem kozolcu pri vasi Vrba. Že po četrte ure so jih Nemci obkolili. V trenutku ko so opazili, da jih obkoljujejo, so vsi naenkrat skočili pokonci, toda bili so opazeni in mitraljezi so zapeli. Kirov in še en tovariš sta iskala orožje, le Jur je imel orožje pri sebi in uspelo mu je pobegniti, oziroma se prebiti. Druga dva so Nemci ranili, ujeli in zverinsko mučili, ter končno ubili. To sta bila Cerar Ivan iz Šentvida in Avzgarjev Fric – Kirov iz Prevoj. Kmalu za Jurjem je prispela tudi patrulja in javila, da se Nemci koncentrirajo v Črnem grabnu na kamionih, poleg tega pa se je slišalo močno brnenje iz soteske po moravški dolini.“

Sklenili smo, da odidemo po levem obronku gozda izpod Limbarske gore proti Lokam. Bili smo po našem mnenju že izven nevarnosti, ko smo zaslišali za seboj nemško govorjenje. Pospešili smo korake, ker smo bili prepričani, da se bomo spopri-

jeli. Nemci so stikali po grmovju prav blizu nas in zato je padlo povelje, da se bomo v mraku premaknili preko glavne ceste.

Ko smo se skupaj spuščali v ozko grapo, so se vračali tudi Nemci. Hoteli ali ne, izognili smo se jim le, če se približamo glavni cesti, tam pa so bile močne zasede in oklopna vozila. Bili smo v pasti. Z ene strani je začela tolči proti nam mitraljeska

zaseda, z druge strani oklopniki, za hrbtom pa so pritiskale vračajoče nemške kolone. Tedaj pa nas je zapazil še sovražnik z nasprotnega hriba – zakričal je „Aufwiedersen“ in vsa nemška drhal je začela rjoveti kot obsedena.

Naša glavnina je hitela nazaj v hrib, komandir čete Vido je jurišal med prvimi preko ceste in edini srečno dosegel nasprotni hrib, ostali pa smo doživeli križni ogenj in ovinku ceste. Nekaterim se nam je zadnji trenutek posrečilo poskakati v potok Radomljo in se tako rešiti gotove smrti. Ko se je zmračilo, je v dolini Črna grabna ropotal le še oklopnik. Ponoči sem se splazil med gostim grmovjem do steze, ki je peljala proti Žirovšam, krenil navzdol, prebrel potok in prišel do ceste. Ko sem skokoma hitel preko ceste, so me Nemci opazili in začeli s strojnico nažigati proti meni. Tisto noč je samo trem uspelo priti preko ceste, ostali pa so se morali obrniti v drugo smer.

Naslednjega dne smo se sešli – pogrešali pa smo šest tovarišev.

(nadaljevanje prihodnjič)

Franc Avbelj – Lojko

Klasična prašičja kuga v Sloveniji

Klasična prašičja kuga je nevarna nalezljiva bolezen, za katero zbolijo domači in divji prašiči. Povzročitelj je virus. Bolezen širijo oboleni prašiči, virus pa se prenaša tudi z mesom zaklanih okuženih prašičev. Prenašalci virusa pa so lahko tudi druge živali in ljudje, ki pridejo v stik z obolenimi živaljo. Največjo nevarnost za širjenje bolezni predstavljajo:

- nekontrolirana „divja“ prodaja prašičev po vaseh, ki jo organizirajo razni prekupčevalci,
- prodaja mesa in mesnih izdelkov, ki niso proizvedeni pod stalno veterinarsko kontrolo,
- reje prašičev z neprekuhanimi pomijami.

V Sloveniji je bila avgusta ugotovljena klasična prašičja kuga v občini Novo mesto. V mesecu septembru pa je bila ugotovljena klasična prašičja kuga v kraju Mekinje, občina Kamnik. V obeh primerih bolezen je prišlo do okužbe zaradi krmljenja prašičev z neprekuhanimi pomijami, za razliko od drugih delov Jugoslavije, kjer se je bolezen najpogostejše širila s prometom in prodajo bolnih živali. Bolezen se iz obeh primarnih žarišč v Sloveniji ni razširila na večja področja.

Da se prepreči širjenje klasične prašičje kuge se mora izpolnjevati vse preventivne ukrepe:

- prepovedana je neorganizirana prodaja prašičev po vaseh, naseljih ali po kmetijah,
- v občinah, v katerih ni ugotovljena klasična prašičja kuga, je dovoljena organizirana prodaja le na sejmiščih ali dogonskih mestih, ki so v času

prodaje prašičev pod stalno veterinarsko sanitarno kontrolo,

– če se ugotovi, da so zdravstvena spričevala za živali pomanjkljiva, mora imetnik živali določen čas obdržati živali v karanteni,

– organizacije združenega dela in gostinski obrati, ki oddajajo pomije ter lastniki živali, ki hranijo prašiče s pomijami, morajo tako rejo prijaviti Veterinarskemu zavodu Kamnik – Domžale,

– vse pomije morajo rejci prašičev pred uporabo prekuhati,

– v gospodarstvu, kjer hranijo prašiče s pomijami, v gospodinjstvih, kjer imajo 10 ali več plemenskih svinj oz. najmanj 50 pittancev ter v okolici večjih prašičerejskih obratov, je potrebno vse prašiče cepiti proti klasični prašičji kugi.

Veterinarska inšpekcija

V. nadaljevanje

Spoštujemo delo zdravstvenih delavcev, saj je zdravje največje bogastvo

Dne 10. oktobra 1985 je zasedala Komisija za varstvo borcev in VVI NOV pri Skupščini občine Domžale. Tu smo se dogovorili, da bi v letu 1985 omogočili borcem in aktivistom ter VVI klimatsko in zdravstveno zaščito tako, da bi se vsak zainteresirani prijavil za oddih ali zdravljenje v svoji KO ZB NOV ali KO VVI NOV. Če organizacije bi o prošnjah svojih članov razpravljale in predlog poslale Obč. odboru ZZB NOV Domžale. Predloge bi dostavili zdravniškemu konziliju, čigar član je tudi dr. Farkaš Martin, da bo za vsakega prosilca napisal kje in kakšno klimatsko zdravljenje potrebuje, oziroma kje naj koristi oddih ali zdravljenje.

Zato Obč. odbor ZZB NOV Domžale prosi vse, ki želijo koristiti zdravljenje ali oddih, da se prijavijo krajevni organizaciji ZB in VVI NOV, kjer živijo, do 1. februarja 1986. Opozorjamo vse borce in aktiviste, da Obč. odbor ZZB NOV ne bo sprejel nobene predloga brez vednosti krajevnih organizacij.

V disperzerju za borce v Zdravstvenem domu v Domžalah dela dr. Farkaš Martin in sestra Del Bello Metka, za katera smatramo, da svoje delo opravljata v zadovoljstvo nas vseh borcev; gre za malenkostno in nepomembno število tistih, ki kritizirajo, ne samo dr. Farkaša, pač pa tudi

druge zdravnike. Naj povemo, da taki pacienti lahko samo poiščejo drugega zdravnika. Samo zavedajmo se, da je zdravnik človek, katerega je treba spoštovati in njegove nasvete upoštevati. Pa tudi od njih ne gre zahtevati tistega, kar je nemogoče ali celo škodljivo za naše zdravje. Mislimo, da nekateri borci in aktivisti premalo poznajo svoje obveznosti do svojega zdravja in zdravstvenega kadra. Predvsem gre tu za sistematske preglede, ker nekateri ne hodijo na pregled, kljub temu, da so pisмено poklicani k zdravniku. Nekateri se sploh ne opravičijo, drugi pa se vlijudnostno opravičijo, da so zdravi in da jim sistematski pregled ni potreben.

Veliko je tudi tistih, ki pridejo na sistematski pregled tako, da je opravil zdravniški pregled, ni pa dobil zdravniške napotke o svojem zdravju, ker glavne izvide nam pokažejo šele krvne analize, rentgenski, kardiološki ali drugi zdravstveni aparati. Zato prosimo in opozorjamo vse borce in aktiviste, da je še kako potrebno po enem tednu ponovno obiskati zdravnika in se pogovoriti o zdravju in nadaljnjem zdravljenju.

Na koncu bi se rad zahvalil tudi direktorju TOZD zdravstvo, dr. Ivo Pevcu in dr. Mariji Starbek, šefu splošne službe, ki sta imela polno razumevanje za borce in aktiviste, saj

sta s prvim oktobrom tega leta omogočila, da dr. Farkaš ne dela v urgenci.

Alfonz Avbelj, predsednik
Obč. odbora ZZB NOV Domžale

Tone Ravnikar:

Domžalska domača — vulgo imena

Stob št. 9 — vulgo JAGADČOVA KAJŽA, kasneje Francelj. Prvotno domače vulgo ime Jagodec mi ni znano, drugi pa se imenuje po Francu Kraljiču, ki je bil rojen 1855 v župniji Rova. Ta kajža je spadala k Jagodčevemu gruntu v Stobo št. 18, kjer je bil doma France Habsjan, dolgoletni domžalski župan. Lastnik te kajže je bil Jakob Germek, ki je umrl leta 1773. Kajža je spadala pod nemško župnišče in je bila v letu 1929 zapisana kot Ljubljanska cesta št. 18, od leta 1955 dalje pa kot Ljubljanska cesta št. 23.

Na tej domačiji so stanovali: Miha Friškovec, žena Jera in otrok Mica ter „špitalkind“ — najdenček Liza. Kasneje so stanovali Jože Gartoža, žena Mina ter otroci Mica, Miha, Alenka, Andrej, Luka in France. Tu sta živela še Uršula Urbanc in sin Jurij. V tej kajži so stanovali še Boštjan Rotar, žena Elizabeta Birk, ki je bila doma v Dobu ter otroka Marija in Jakob ter Lovrenc Povž. Kasneje so stanovali še Jakob Bojt iz Depale vasi. Leta 1871 je pa na podlagi kupne pogodbe postal prvi lastnik te kajže zapisan v zemljiški knjigi na Občinskem sodišču v Domžalah Janez Ves, recte Habsjan, rojen leta 1823 v Trzinu

21, ki se je leta 1871 poročil s Heleno Germek rojeno 1828 v Stobo št. 9, torej v Jagodčevi kajži v Stobo št. 9. Tu sta živela še Jera Germek, njen mož Janez Sever in sin Jakob. Na podlagi kupne pogodbe iz leta 1890 je postal lastnik Janez Lacijan, na podlagi kupne pogodbe iz leta 1892 pa Franc Kraljič, rojen 1855 v župniji Rova, ki je bil prvič poročen leta 1888 za Marijo Stare iz Vira, drugič pa s Terezijo Zupan, ki je bila leta 1859 rojena v Velikem Mengšu št. 104. Štirje otroci so umrli še kot dojenčki. Sin Franc rojen 1883 se je leta 1906 poročil v New Yorku, sin Mihael je bil rojen 1885, sin Anton pa 1899 in je leta 1917 padel na tirolski fronti. Hči Ivana rojena 1894 pa se je leta 1921 poročila s Petrom Juvanom iz Stoba št. 34, ki je bil rojen 1891.

Na podlagi notarskega izročila, ženitne in dedne pogodbe iz leta 1921 je ta Jagodčeva kajža postala Juvanova domačija. Peter Juvan in njegova žena Ivana, rojena Kraljič sta takrat postala lastnika te domačije vsak do polovice. V zakonu so se jima rodili otroci: Mihaela, rojena 1922, ki se je leta 1946 poročila z Ivanom Piškarjem.

iz Ljubljane in sedaj živi tudi v Ljubljani, sin Peter, rojen 1924, se je leta 1949 poročil z Matildo Flajš, ki je bila doma v Žalcu. Sin Peter se je leta 1954 odselil v Stob, v Vojkovo ulico. V zakonu se jima je rodila hčerka Urška, rojena leta 1949. Hčerka Ivana rojena 1925 je poročena Oskar in sedaj živi v Kanadi. Hčerka Franciška rojena 1927 je umrla že leta 1928. Hčerka Franciška rojena 1929 se je leta 1958 poročila z Ivanom Matičičem iz Doba in sedaj živi v Dobu. Sin Stanislav rojen 1931 se je leta 1960 poročil z Genovefo Zukovec, ki je bila doma v Mirni na Dolenjskem. Sin Janez, rojen 1933 se je leta 1959 poročil s Hemo Blaj iz Podrečja št. 2. V zakonu sta se jima rodila sin Janez rojen 1960 in hči Mija rojena 1961. Janez je leta 1966 zgradil hišo v Stobo, na Pridavki št. 5. Oče Peter Juvan, rojen 1891 je bil znan domžalski mizar. Mizariji pa so bili tudi njegovi sinovi Peter rojen 1921, sin Stanislav rojen 1931, pa tudi sin Janez rojen 1933. Janez je leta 1958 postal član godbe Milice v Ljubljani in v tej službi je še sedaj. Sedanji lastniki Juvanove domačije so: hči Francka, hči Mihaela, sin Janez in Genovefa Juvan, rojena Zukovec.

KUD Miran Jarc iz Škocjana je v letošnji sezoni pripravilo zelo uspešno uprizoritev Bevkovega Kaplana Martina Čedermaca.

Pogled na eno uspešno sezono:

Prizadevni Škocjanci

Želim prikazati delo Kulturnega društva Miran Jarc Škocjan v letu 1985. Pravgotovo mi ni treba omeniti, da je to društvo eno izmed najbolj delavnih kulturnih društev v občini. Da bi česa ne pozabil, sem obiskal predsednika društva Lojzeta Stražarja, ki ima za tako uspešno delo prav gotovo levji delež. Mladi člani društva so v letu 1985 najprej pripravili proslavo za 8. marec. V času od 27. aprila do 5. maja je svoja likovna dela v prostorih društva razstavil akademski slikar Jakob Bazelj. To razstavo si je ogledalo približno 600 obiskovalcev, kar je izredno veliko za ta kraj. To pa ni čudno, saj je profesor Bazelj dolga leta poučeval na Pedagoški gimnaziji v Ljubljani, ki jo je obiskovalo tudi veliko dijakov iz našega konca, ki cenijo delo svojega profesorja, zato tudi tak obisk. Profesor Bazelj je bil izredno vesel tolikšnega obiska, predvsem obiska svojih nekdanjih dijakov. Zadovoljen je bil tudi nad ambientom, ki je sicer odmaknjen od mestnega vrveža, je pa kot tak še veliko bolj vabljiv.

8. junija je v letnem gledališču na Studencu gostovalo Mestno gledališče iz Ljubljane z izredno uspešno uprizoritvijo dramskega dela Alenke Goljevčček „Pod Prešernovo glavo“. Obisk je bil izreden, poleg tega pa so bili obiskovalci izredno zadovoljni z uprizoritvijo. Zadovoljni pa so bili tudi gledališčniki, saj je upravnik gledališča poslal pismo, v katerem se je zahvalil članom društva za pozornost in dobro organizacijo. Vsak nastopajoči je dobil slamin, kar je še kako pripomoglo k prijetnemu vzdušju, kljub hladnemu vremenu.

Od meseca marca naprej so se člani društva intenzivno pripravljali na uprizoritev slovenskega dramskega dela Franceta Bevka v dramizaciji Borisa Grabnarja „Kaplana Martina Čedermaca“, ki so jo v mesecu avgustu uprizorili trikrat. S prvo predstavo so imeli izvajalci izredno smolo, saj so lahko odigrali le del igre, kajti prav med prvim delom je prišlo do izpada elektrike na širšem območju. Prav prve izvedbe oz. uprizoritve se je poleg številnih ljubiteljev dramske umetnosti udeležil tudi predsednik Zveze kulturnih organizacij Slovenije Jože Osterman ter gledališki kritičarki Majda Knap in Rapa Šukljeta. S prikazom dela igre sta bili izredno zadovoljni, Majda Knap pa se je poleg tega udeležila tudi zadnje, tretje uprizoritve. Zaradi tako uspele uprizoritve je bil predlog, da bi Škocjanci to delo uprizorili tudi pri zamejskih Slovencih na Tržaškem. Društvo se za ta predlog, ker je bilo že prehladno, ni odločilo.

Pohvaliti je pa prav gotovo treba vse igralce, ki so tudi manjše vloge odigrali dobro, vsekakor pa velja posebna pohvala za izredno odigrano vlogo kaplana Martina Čedermaca, ki jo je tako uspešno odigral Miha Kavčič. Izredna je bila scena Saše Kumpa, saj je bila ta ena najbolj uspešnih njegovih dosedanjih scen v Škocjanu. Ne smemo pozabiti tudi nekaterih prizadevnih članov, ki so bili zadalženi za izdelavo in postavitve scene. To so bili Viktor Orehek iz Rodice, Zvone in Dušan Ravnikar, Drago Gaberšek, Matija in Marjan Prašnikar, Franc Jeretina in še več mladih, ki so zadnje dni pred predstavo skoraj noč in dan delali pri izdelavi in postavitvi te fantastične scene. Del uprizoritve je posnela tudi televizija in jo pokazala na oddaji „Ne prezrite“. Obisk je bil izredno velik, morda pa ne bi bilo napačno, če bi predstavo ponovili, vendar je bila ponovitev zaradi jeseni skoraj nemogoča. Škocjanci so k sodelovanju povabili tudi nekatere izredno dobre igralce iz okoliških društev kot so Miha Kavčič, Andrej Zajc, Pavle Nahtigal, z nasveti je sodeloval tudi Franci Končan, kar še posebej utrjuje sodelovanje med društvi. Uprizoritev so pripravili režiser Lojze Stražar, scenograf Saša Kump, lektor Nada Šumi, za glasbo je poskrbel Borut Lesjak. Vodja predstave je bila Marija Kovač, za luč sta poskrbela Marjan Jančar in Mavricij Grošelj, za ton pa Marjan Prašnikar in Rajko Majdič. Igrali so pa: Miha Kavčič, Dragi Jeretina, Andrej Majdič, Tone Kamin, Andrej Zajc, Marko Capuder, Franc Prenar, Jože Prašnikar, Slavka Paštebar, Marija Kovač, Vinko Kepec, Renata Capuder, Pavle Nahtigal, Miro Kovač, Vinko Stražar, Milan Capuder, Marija Prašnikar in Ivanka Mlakar.

Največji uspeh za društvo je bilo letošnje gostovanje ansambla Avsenik, saj je bilo na tej prireditvi pravgotovo rekordno število obiskovalcev. Za nastop ansambla Avsenik so postavili preko 200 m2 odra in 1.200 dodatnih sedežev. S tako organizacijo in obiskom so bili izredno zadovoljni tudi člani ansambla in verjetno jih bomo še kdaj videli v Škocjanu.

Letos bosta v Škocjanu še dve likovni razstavi, prva v novembru, druga pa zadnje dni v mesecu decembru.

Prizadevnim Škocjancem želimo pri nadaljnjem delu še veliko uspehov.

Tone Ravnikar

Lep jubilej tovarniškega glasila:

20 let glasila »Tosama«

V teh dneh praznuje dvajsetletnico uspešnega izhajanja glasila delavcev TOSAME – TOSAMA. Prva številka, ki je izšla v oktobru 1965 je bila narejena z željo prispevati boljši obveščenosti delavcev. Iz te skromne želje pa se je razvilo glasilo, ki podaja celovito poslovno informacijo, vendar pri tem ne zanemara žive vezi s svojim kolektivom, iz katerega in za katerega izhaja.

Časopis odlikuje kljub manjšemu formatu in skromnemu obsegu zgledna informativna povednost glasila, primerna preglednost in približnost kolektivu.

V nekoliko obširnejši slavnostni številki ob dvajsetletnici izhajanja so v »TOSAMI« predstavili dosedanje urednike in tiste, ki so glasilo v dveh desetletjih obstoja dali vidnejši pečat. Objavili so preglednico pomembnejših dogodkov, mejnikov v rasti in življenju Tosame, dovolj je slikovnega gradiva, karikatur in zanimivosti. Del časopisa so namenili tudi kolektivu TOŽD Papir-konfekcija iz Krškega, kjer časopis tiskajo. Seveda so predstavili tehnološki postopek nastajanja časopisa.

Ob jubileju – 20 letnici so v Tosami pripravili priložnostno razstavo, na svečani prireditvi pa so se spomnili vseh, ki so prispevali k temu, da zahvaljujoč časopisu delavci TOSAME prejema dobro, povedno in pravočasno informacijo o svoji tovarni.

M.B.

Novembrska cicibanova urica

Tudi v novembru vam knjižničarke pripravljamo cicibanovo urico pravljic. Dobimo se v TOREK, 12. NOVEMBRA OB 17. URI v knjižnici na Kolodvorski ulici, kjer se boste lahko zabavali ob pravljici DVANAJST SLONOV. Z vami bo pravljčarka Nives Borštnar.

KAJ VAS ČAKA V NOVEMBRU V KNJIŽNICI

V času pred dolgimi zimskimi dnevi smo se odločili, da vam pokažemo in ponudimo nekatere knjige, ki vam bodo lahko zimo skrajšale in popestrile, obenem pa bodo tudi koristile. Tako smo pripravili RAZSTAVO KNJIG O ROČNIH DELIH, ki si jih lahko tudi takoj izposodite. Sredi novembra vas želimo opozoriti na KUHARSKE KNJIGE, ki si jih lahko sposodite pri nas. Morda imate pozimi več časa za pripravo kuharskih specialitet.

Ob koncu meseca novembra pa si bodo otroci in mladina lahko ogledali RAZSTAVO KNJIG ZA NJIHOVE SPRETNE ROKE: od knjig za izdelavo avionov, kemijskih poizkusih, do izdelkov s škarjami in šivanko.

ZOC

Kulturni koledar v novembru

PETEK,
8. novembra

v Mali dvorani Glasbene šole Domžale
Začetek 6. srečanja slovenskih igralcev v Monodramah in komornih gledaliških igrah

SOBOTA
9. novembra ob 18. uri

v Galeriji Janez Repanšek na Rudniku
Otvoritev razstave del akademske slikarke Vere Terstenjak-Jovičič

NEDELJA,

24. novembra ob 16. uri

v Železni jami pri Jamarskem domu na Gorjuši

Literarno srečanje s pesmimi Tomaža Boleta
izvajata Dramski igralec Aleš Valič in glasbenik Lado Jakša.

PROGRAM 6. SREČANJA SLOVENSkih IGRALCEv V MONODRAMAH IN KOMORNIH IGRAH

PETEK, 8. novembra ob 20. uri

v Mali dvorani Glasbene šole Domžale – Otvoritev srečanja
MAKS FURIJAN – M. Krleža: „Vagoniji“ – baron v. Lembach

– B. Kreft: „Celjski grofje“, – Herman II. celjski
JOŽE ZUPAN – M. Mikuš: „Kaličeva mama“

SOBOTA, 9. novembra ob 20. uri

V Zadržnem domu v Lukovici
RAJKO STUPAR in FRANCI TOTH – Sentimentalni kabaret

NEDELJA, 10. novembra ob 16. uri

v Jamarskem domu na Gorjuši
DARE ULAGA – Jurčič–Partljič: „Krjavelj“

PETEK, 15. novembra ob 20. uri

v Kinodvorani Domžale
MILAN MARINIČ IN VLADO ZUPANČIČ – V. Havel: „Audienca (Sprejem)“ Gostovanje Šentjakobskega gledališča iz Ljubljane

SOBOTA, 16. novembra ob 20. uri

v Kulturnem domu v Ihanu
BRANKO MIKLAVC – avtorski večer: „Pomarančnikovo prvo gostovanje“ in „Jubilej“

PETEK, 22. novembra ob 20. uri

v Kinodvorani Domžale
ANDRES VALDES in JANA KOVAČ – „Gib in tišina“ – pantomima

SOBOTA, 23. novembra ob 20. uri

v Partizanskem domu v Moravčah
ZLATKO ŠUGMAN – M. Mikeln: „Fraklova vrnitev“

NEDELJA, 24. novembra ob 19. uri

v Galeriji Janez Repanšek na Rudniku
JERICA MRZEL, VOJKO ZIDAR in IVAN RUPNIK – Shepard: „Summertime“

Gostovanje Eksperimentalnega gledališča GLEJ iz Ljubljane

TOREK, 3. decembra ob 20. uri

v Kulturnem domu v Mengšu
ZLATKO ŠUGMAN – M. Mikeln: „Fraklova vrnitev“

PETEK, 6. decembra ob 20. uri

v Kinodvorani Domžale
IVA ZUPANČIČ in DANILO BENEDIČIČ – H. Müller: „Kvartet“ Gostovanje SNG DRAMA Ljubljana

SOBOTA, 7. decembra ob 20. uri

v Delavskem domu na Viru – Zaključek srečanja
DUŠA ROOS, KONDI PIŽORN, IZTOK ALIDIČ in BOJAN REGOUC – S. Mrožek: „Karel“ in B. Seliškar: „Tanki so na meji“

Gostuje eksperimentalna skupina Gledališče čez cesto iz Kranja.
Za mladino gostujeta po šolah LUČKA DROLC (I. Potrč: „Vančeve zgodbe“, LGL) in Rajko Stupar z „Besedo Miška Kranjca“.

Mali oglasi

Prodaj rabljen jedilni kot. Oražem Janez, Trnjava 25, Lukovica.

Opravljam knjigovodska in ostala pisarniška dela na svojem domu. Pisne ponudbe pod „vestna“ v uredništvu.

Ugodno prodam butare za kmečko peč. Tel. 847-100.

Inštruiram matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel. 737-278.

Barvni TV Gorenje, star 5 let, prodam. Klančar Alojz, Preserje, Pelechova 35.

Izvajam in popravljam elektroinstalacije, čistim in servisiram električne bojlerje. Janez Otrin ml., Varškova 6, Domžale. Tel. 721-653 popoldne.

V popoldanskem času iščem honorarno delo na mojem domu ali varujem otroke. Tel. 722-819 popoldan.

Inštruiram mehaniko, energiko, termodinamiko, fiziko za vse stopnje. Kličite na telefon 721-2041

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame

ANGELE NASTRAN

roj. Marn

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti, darovali cvetje in nam izrekli sožalje.

Zahvala tudi gospodu župniku za pogrebni obred ter mengeškim in domžalskim pevcem za lepo zapete žalostinke. Vsem še enkrat hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in strica

JOŽETA HROVATA

iz Kranjega brda št. 13

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za tolažilne besede ob težki izgubi, izrečeno sožalje ter podarjeno cvetje. Posebno se zahvaljujemo dr. Farkašu, g. župniku za pogrebni obred in govorniku KS Krašnja za poslovljni govor ob grobu.

Zalujoči: vsi njegovi.

Ne jokajte ob mojem grobu, le tiho k njemu pristopite. Spomnite, kako trpel sem in večni mir mi zaželite.

27. oktobra mineva 5 let, odkar nas je zapustil naš najdražji

IVAN HAFNER

iz Pšate.

Hvala vsem, ki se za hip ustavite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše dobre mame, stare mame, tašče, sestre in tete

MARIJE KODERMAN

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, za izrečeno sožalje in darovano cvetje ter spremstvo na njeni zadnji poti. Posebna zahvala g. župniku za opravljen obred in tolažilne besede. Enako se zahvaljujemo praporščakom iz Blagovice. Vsem, ki ste jo imeli radi in se je boste spominjali kot dobre, pridne in poštene žene, še enkrat hvala.

Zalujoči: hčerka Francka, vnukinja Majda, zet Vinko, sestra Draga, brat Maks z družino in ostalo sorodstvo.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, brata in strica

MIHA KMETIČA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje in darovano cvetje. Iskrena hvala strežnemu osebju Doma počitka Mengeš, gospodu Francu Časlu in gospodu župniku za lepo opravljen obred. Lepa hvala dr. Marti Rižnar - Bregarjevi za pomoč v bolezni. Posebna zahvala ZB Mengeš, tov. Zibelniku za govor ob slovesu in vsem praporščakom. Srčna hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Mimi in sorodniki.

ZAHVALA

Ob boleči in mnogo prezgodnji izgubi dragega moža in očeta

FRANCA JERASA

iz Trzina

se zahvaljujemo vsem, ki so nam v najtežjih trenutkih vsestransko priskočili na pomoč, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje in podarjeno cvetje, gospodu župniku za tople in bodrilne besede, gasilec in godbi ter vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žena Helena, sinovi Franci, Boštjan in Tonček.

ZAHVALA

Ob prezgodnji in nepričakovani izgubi našega dragega

LUDVIKA POVŽA

izrekamo iskreno zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in dobrim sosedom, ki so ga obiskovali v času njegove bolezni. Hvaležni smo za pozornost med njegovo boleznijo predsedstvu Občinske skupščine Domžale, organizacijam ZB NOV, VVI NOB, RK, društvu civilnih invalidov, soborcem Šlandrove brigade, Ribiški družini, nekdanjim sodelavcem v občinski upravi in še mnogim drugim. Srčna hvala dr. Farkašu za njegove obiske in zdravljenje na domu. Hvala Občinskemu odboru ZB NOV Domžale, posebej tov. Marjanu Vidmarju, za organizacijo pogreba in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti ter mu darovali vence in cvetje. Hvala tovarišema Karlu Kušarju in Jakobu Černetu za besede slovesa. Hvala praporščakom, pevcem in godbenikom. Hvaležni smo za vse ustne in pisne izraze sožalja in za vsako spostljiva misel in spomin na dragega pokojnika.

Njegovi.

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87. Domžale

Delovni čas:

— dopoldne od 8. do 12. ure
— popoldne od 16. do 18. ure
— sobota zaprto!

V slovo Tonetu Šturmu

Umrli je zadnji član vojno-revolucionarnega komiteja Okrožja KPS Kamnik. Častno in ves čas pokončno je živel in preživel 77 let.

Ugasnilo je življenje predvojnega komuniste, delavskega borca in vzgojitelja mnogih revolucionarjev. Človeka, ki je sebe dal narodno-osvobodilnemu boju in tudi v povojnem času dal izjemen prispevek pri gradnji slovenskega gospodarstva.

Vojni komite je začel delovati že maja 1941. V dveh mesecih so bile organizirane prve borbene grupe v Radomljah, Mengešu, Kamniku in Duplici. Organizirane trojke znotraj grup so se pred vstajo dobile obsežne naloge: politično delo na terenu, zbiranje orožja, napisne akcije proti okupatorju in priprava tovarišev za odhod v partizane.

Na zadnjem sestanku vojnega komiteja 25. julija 1941 sta Tone Šturm in dr. Marjan Dermastia dobila povelje, da se vstaja proti okupatorju v Kamniškem okrožju začne 27. julija 1941 ob polnoči. V nemških dokumentih iz tistih časov beremo, da v Kamniškem okrožju politična situacija ni ugodna, da so komunistični voditelji organizirali grupe banditov, med katerimi je veliko narodno zavednih Slovencev. Tako je okupator že v prvem tednu kamniške vstaje spoznal, da se začne boj v Sloveniji, vseljudeški narodnoosvobodilni boj.

Na Domžalskem in Kamniškem smo hvaležni Tonetu Šturmu, da ga je nemirna kri pripeljala leta 1931 na Duplico. V svoji mladosti je bil pogosto brez dela, večkrat lačen kot sit. Nikjer ni bilo stalne zaposlitve. Krivice kapitalističnega sveta so v njem ustvarjale nesebičnega borca za pravice delavskega razreda. V tovarnah Remec in Titan je neumorno delal in krepil enotnost delavcev, gradil in ustvarjal je močno sindikalno gibanje. Posebno uspešen je bil v Titanovi tovarni. Organiziral je zbiranje pomoči za republikansko Španijo in ljudsko pomoč za družine zaprtih komunistov. Poleti 1939 je Franc Leskovšek-Luka na Kamniškem organiziral prvo celico KPS in Tone je moral prevzeti naloge sekretarja. S silno voljo in

pogumom je organiziral še štiri celice na Kamniškem.

Konec leta 1940 je že bil med organizatorji okrožnega komiteja KPS za Kamniško področje in prevzel njegovo delo. Množičnost delavskega gibanja je bilo njegovo načelo. Vodečo vlogo so imeli člani partije v vseh delavskih društvih. Moč partije je bila posebej zaznana pri organiziranju demonstracij v Kamniku, marca 1941 proti podpisu pakta Jugoslavije s fašistično Nemčijo. V demonstraciji je sodelovalo okoli tisoč ljudi.

Tako so bile v času okupacije na Kamniškem in Domžalskem področju ustvarjene razmere revolucionarnega kipenja delavskih množic za boj za svobodo slovenskega naroda. Partizanske čete so že v prvih akcijah na Domžalskem in Kamniškem izbojevale nekaj lepih zmag v boju z okupatorjevo vojsko. Boj prvih partizanskih enot na Gorenjskem je širil borbeni duh Slovencev po vsej Sloveniji. Tonetov delež v tem boju je bil veličasten, junaški globoko human in človeški. Se vedno na Kamniškem in Domžalskem odmevajo njegove zanosne in optimistične, jasne in klene besede delavca proletarca, ki ni nikdar dvomil v zmago delavskega razreda na Slovenskem. Rad se je vračal med svoje delavce v Titanu in Remcu in med ljudi, pri katerih je našel vso pomoč v NOB. Pogrešali ga bomo. Pogrešali bomo njegovo pošteno besedo in misel.

V imenu borcev Kamniškega bataljona, aktivistov OF kamniškega in domžalskega področja in skupščine občine izražamo tvoji družini in svojem iskreno in globoko sožalje.

Naj sklenem svoje misli, ki naj bodo tolažilne tudi za nas vse: umrl je dober, pošten in delaven človek, pokončen in zaveden delavec in Slovenec, ki ni živel samo zase, temveč je vse kar je delal, delil z drugimi in delal tudi za druge. Tak je bil naš Tone in tak bo ostal z nami.

Hvala ti, dragi Tone, hvala za vse.

SAVO

TVĐ PARTIZAN DOMŽALE

obvešča, da organizira vadbo rekreacijske odbojke vsak četrtek od 19. do 21. ure v hali Komunalnega centra v Domžalah.

Vsi, ki se želite rekreirati v športnih aktivnostih, vljudno vabljeni!

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ

objavlja
prosta dela in naloge

KURJAČA

Pogoj: — končana osnovna šola
— opravljen tečaj za kurjača.

Delovno razmerje sklepamo za določen čas. Rok za prijavo je 8 dni od objave. Prijave pošljite na naslov: Krajevna skupnost Mengeš, Kidričeva 30, 61234 Mengeš. Prijavljene kandidate bomo obvestili v 8 dneh po izbiri.

TEČAJ ZA VADITELJE SMUČANJA

Smučarsko društvo Domžale

organizira VADITELJSKI TEČAJ ZA VADITELJE SMUČANJA. Tečaj bo v mesecih februar in marec 1986. Prijave in informacije do 10. novembra 1985 pri Maji Mali (Kemična čistilnica SPB-1).

V SPOMIN

28. oktobra se bo dopolnilo eno leto od smrti mojega dragega moža

BRANKA DJURAŠEVIČA

Hvala vsem, ki ste ga ohranili v spominu.

Žena Mirjana.

ZAHVALA

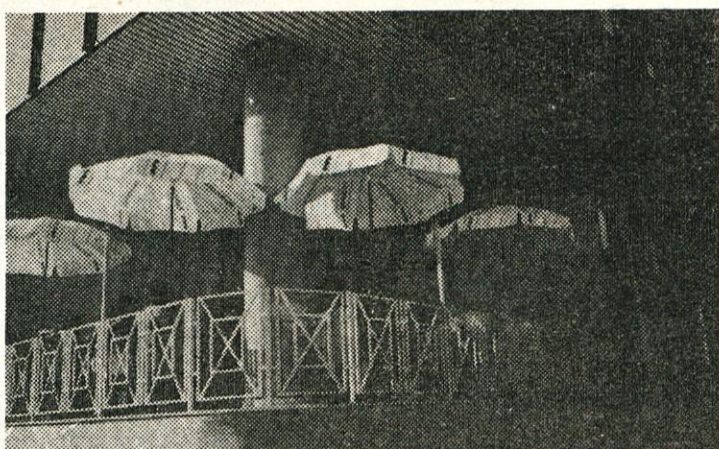
Vsem, ki ste spremili na njegovi zadnji poti našega nepozabnega moža, očeta, deda

FRANCA SODNIKA

iz Vira, Robbova 15.

Iskrena hvala sorodnikom, znancem, zvestim prijateljem, sosedom, „Budničarjem“ iz Količevega in balinarjem iz Duplice. Tiho je odšel, ohranite ga v trajnem in lepem spominu!

Njegovi.

BAR BLED ODPRT

Obveščamo cenjene goste, da smo pred dnevi odprli v Domžalah v objektu SPB-1 lokal BAR BLED

V njem želimo gostom kar najbolj ustreči, zato nudimo vse vrste pijač in napitkov ter toast. Ponudbo želimo razširiti tudi po vaših željah, zato nas obiščite.

Poslovni čas v lokalu je vsak dan od 8. do 21. ure, v soboto od 8. do 14. ure, v nedeljo od 8. do 13. ure, ob praznikih zaprto.

Istovrstno vas obveščamo, da bife Babilon posluje od 7. do 15. ure, ob nedeljah in praznikih zaprto.

Priporočamo se za obisk!

BAR BLED – Orkič
Ljubljanska 82
61230 Domžale

ARBORETUM VOLČJI POTOK

61235 Radomlje — Yugoslavia
Telefon 72-945

RAZPIS

Arboretum Volčji potok Radomlje razpisuje prosta dela in naloge ŠOFERJA "C" KATEGORIJE. Želimo motiviranega mlajšega šoferja, ki bo poleg svojega poklica voljan opravljati tudi vsa druga vrtnarska dela. Ženske niso izključene.

Rok prijave je 20 dni od dneva razpisa na upravo Arboretuma Volčji potok, 61235 Radomlje.

PRIČETEK VADBE V TVD PARTIZAN MENGEŠ

V letošnjem letu naše društvo praznuje 40 let organizirane telesnovzgojne vadbe in 60 let telesne vzgoje v kraju. Prav zato smo še posebno skrbno pripravili program vadbe za vse kategorije naših krajanov od cicibanov do članov.

Vadba pod strokovnim vodstvom vaditeljev poteka po naslednjem urniku:

Ponedeljek

16.30 smučarji
18.00 gimnastika — starejše pionirke
20.00 rekreacija — ženske

Torek

16.30 namizni tenis — pinorji, pionirke
18.00 karate
20.00 planinci — alpinistični oddelek

Sreda

16.30 namizni tenis
18.00 smučarji
20.00 odbojka — mladinci, mladinke
20.00 odbojka — članice, člani — telovadnica OŠ

Četrtek

16.30 cicibani
18.00 gimnastika — mlajše pionirke
20.00 rekreacija — moški

Petek

16.30 namizni tenis
18.00 karate
20.00 košarka rekreacija — moški

sobota

09.00 namizni tenis.

Šahisti imajo vadbo vsak četrtek od 18.00 — 22.00 ure v sejni sobi TVD Partizana.

Za vse člane pripravljamo tudi nekatere novosti! Pridite in se razgibajte v prijetni družbi!

TVD Partizan Mengeš

Pletilstvo Retelj Vida

Cenjene stranke obveščamo, da bo od 1.11. dalje trgovina obratovala vsak dan od 9. do 12. ure in od 14. do 19. ure, ob sobotah pa od 9. do 12. ure.

SE PRIPOROČAMO!

TOZD OPREMOTEHNA

Veleblagovnica, Titov trg 1

POSEBNO ZNIŽANE CENE:

Cenjene občane obveščamo, da lahko pri nas poleg celotnega programa ženske, moške, otroške in športne konfekcije ter obutve iz sezone jesen zima 1985/86 kupite po posebno ugodnih cenah še:

NA OTROŠKEM ODDELKU:

- bele dekliske bluže od 1.790.— do 1.840.— din (6—16 let)
- rokavice od 102.— do 220.— din (2—6 let)
- pulije od 740.— do 999.— din (2—16)
- jopice po 848.— din (za 2 leti)
- frotiraste žabice po 905.— din (za 2 leti)
- frotiraste pajace po 800.— din (za 2 leti).

NA ŠPORTNEM ODDELKU:

- moške bunde ADIDAS od 9.500.— din dalje
- moške in ženske drsalke, program vezi TYROLIA, vse še po lanskim cenah.

NA ODDELKU PLETENINE:

- smučarske puloverje od 3.590.— din dalje
- ženske bombažne maje po 2.519.— din
- volno malonka po 2.290.— din/kg
- volno (mešanica sintetike in volne) po 3.561.— din/kg.

NA ODDELKU METRAŽA:

- bombažno blago za posteljnino po 600.— din/m
- flanelasto blago za pižame, spalne srajce po 500.— din/m
- volneno blago za obleke po 1.211.40 din/m.

NA ODDELKU ŽENSKA KONFEKCIJA:

- zimska krila od 4.007.— din dalje
- krila iz TVIDA od 4.007.50 do 6.755.50 din
- zimske moderne črne jakne po 16.300.— din.

Hkrati vas opozarjamo na posebne ugodnosti POTROŠNIŠKEGA POSOJILA pri nakupu konfekcije in obutve:

- 3 mesece 0 % obresti
- 6 mesecev 6 % obresti.

GRADITELJE, ki še niso končali vseh del, pa obveščamo, da lahko v naši PE Kurivo, na Masljevi 4 v Domžalah kupite:

- osnovni gradbeni material (cement, apno, maltit, opeko, kvadre, vogalnike, kritino)
- betonsko galanterijo (robnike, tlakovce, plošče...)
- stavbno pohištvo (okna — nezastekljena, zastekljena, z roletom, polkni ali brez, podstrešna okna in stopnice, vhodna, garažna in notranja vrata)
- opaž, parket, steklene prizme...
- termoizolacijski in hidroizolacijski material (novoterm, tervol, stiropor, lendapor, izotekt, strešno lepenko, smolo...)

OB DNEVU MRTVIH, pa vam na posebnem pultu v pritličju Veleblagovnice NUDIMO VELIKO IZBIRO SVEČ, v naši PE Kurivo Domžale pa PESEK ZA GROBOVE!

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ

Na podlagi 126.—128. člena Statuta Krajevnega skupnosti Mengeš in na podlagi sklepa sveta Krajevnega skupnosti Mengeš, z dne 10.10.1985

razpisuje
prosta dela in naloge

TAJNIKA KRAJEVNE SKUPNOSTI MENGEŠ.

Prijavljeni kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- višja ali najmanj srednja šolska izobrazba, ekonomske, upravne ali druge ustrezne smeri,
- 5 let ali najmanj 2 leti delovnih izkušenj,
- poznavanje krajevnega samouprave in delegatskega sistema, ter dela na področju SLO in DS.

Poizkusno delo traja 2 meseca.

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo 4 let.

Prijavljene kandidate bomo o izbiri obvestili v 60 dneh od dneva objave javnega razpisa.

Kandidati naj prijave pošljejo skupaj z dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 15 dni od objave javnega razpisa na naslov: Krajevna skupnost Mengeš, Kidričeva 30, 61234 Mengeš z oznako: „Za razpisno komisijo“.

22.9.1985 v Loki pri Mengšu
v organizaciji OS ZSS in ZTKO
Domžale

I. občinsko sindikarno prvenstvo v kolesarstvu

Ob 1840 m dolgi krožni progi se je zbralo veliko število gledalcev, ki so navdušeno spodbujali kolesarje, razdeljene v šest startnih — starostnih skupin.

Tekmovanje je bilo vzorno organizirano in poskrbljeno za varnost tekmovalcev in gledalcev. Med krajani Loke je bilo že več dni pred tekmovanjem čutiti, da so navdušeni, da se tudi v Loki nekaj dogaja, saj so vsi pomagali organizatorjem ter samoiniciativno pometali ceste, gasilci pa so jih celo sprali in na sami prireditvi pomagali redarski službi.

Skratka, bilo je kot na pravi kolesarski dirki, sodniška ekipa Kolesarske zveze Slovenije in Kolesarskega društva Kamnik, prva pomoč z dr. Rižnarjevo na čelu, s tribuno in ozvočenjem, za kar je poskrbel tov. Pišek, pa do vseh članov KD Mengeš, ki so si prizadevali, da bi prireditvi čimbolje uspela. Morda nekaj graje osnovnim organizacijam ZSS in DO, ki so premalo storile, da bi se prijavilo več njihovih članov oz. so se prijavili, pa ne tekmovali. Glede na to, da je bilo tovrstno tekmovanje prvič in organizirano v zadovoljstvo udeležencev in gledalcev, je pričakovati v naslednjem letu predvsem drugačen odziv.

Po končanem tekmovanju je sekretar Občinskega sveta ZSS Domžale tov. Štefan Markovič podelil prvim trem uvrščenim v vsaki kategoriji medalje.

REZULTATI:

1. Ženske do 30. let: 1. Korošec Majda, Lek Mengeš, 2. Letnar Tanja, Komunalno podjetje Domžale, 3. Mežnar Silva, Tosama
2. Ženske nad 30. let: 1. Janežič Zofija, Obrtnik Mengeš, 2. Lavrič Marjanca, Komunalno podjetje Domžale.
3. Moški do 25. let: 1. Kosmatin Robi, Mlinostroj Domžale, 2. Rode Aleš, Slovenijales Radomlje, 3. Dolinšek Janez, privat sektor Mengeš.
4. Moški od 25—35. let: 1. Šarf Tomo, Helios Domžale, 2. Viler Marjan, Helios Domžale, 3. Porenta Ciril, Lek Mengeš
5. Moški od 35—45 let: 1. Sedušak Boris, Papirnica Količev, 2. Pavli Janez, Avtoservis Domžale, 3. Kavka Frenk, Induplati Jarše
6. Moški nad 45 let: 1. Blejc Jože, Komunalno podjetje Domžale, 2. Jeretina Peter, Lek Mengeš, 3. Akmačič Adam, Helios Domžale.

O dobrih rezultatih kažejo tudi poprečne hitrosti zmagovalcev, saj je najhitrejši na 18.400 m dolgi progi dosegel poprečno hitrost preko 41 km/uro.

Jože Blejc

Novo z Dobena:

Asfaltna cesta na Dobeno

Res je kar ste prebrali v naslovu! Nihče od domačinov in tudi ne od priseljencev, ni vedel za ta „tíhi naklep“, po katerem želimo asfaltirati cesto na Dobeno. Ali bo to delo ustrezalo uporabnikom te ceste? Verjetno je, da imajo izvajalci že kakšne izkušnje za novo vrsto asfaltiranja. Ko sem zagledal ob cesti velike kupe črnega odpadnega materiala, sem menil, da gre za novo deponijo odpada, ali pa morda za smučarsko skakalnico iz umetne mase. Ni bilo tako, vozniki tovornjakov se niso zmotili, ko jim je bilo naročeno, da stresejo odpadni asfaltni material. Nekaj dni so vozili po tem asfaltu avtomobili, očitno smo doživeli dobroto, asfalt se je prilagodil uporabnikom, zato pričakujemo novih pošilj asfalta...

Ivan Dobovšek

popravila, čiščenje, mazanje
vseh vrst
šivalnih strojev

tine klančar

vir — čufarjeva 6
DOMŽALE

Zmagovalca menške oddaje »Kar znaš — to veljaš«, ki jo je uredništvo zabavnih oddaj Radia Ljubljana pripravilo pred dnevi v Mengšu.

Kar znaš — to veljaš

Kulturno-zabavni program Radia Ljubljana je sredi oktobra pripeljal v Mengeš svojo ekipo. V Mengeš je prišlo nekaj drugih amaterjev, nekaj pa smo jih nabrali v domači občini in tako se je lahko odvila javna radijska oddaja Kar znaš — to veljaš. Zvrstilo se je enajst nadebudnih amaterjev. Vsi so pokazali visoko raven nadarjenosti, tako da je imela ocenjevalna komisija izredno težko delo, saj med njimi sploh ni bilo nikogar slabega. Zmagala sta na koncu dva in čeprav gre za naključje, je videti, kot bi šlo za kompromisno rešitev: prva je bila pevka popevk Janja Petek iz Poženika pri Cerkljah, ki je resnično prekosila vse druge pevce, enako število točk pa je osvojil tudi harmonikar Tomaž Novak iz Vnanjih goric, ki je resnično izvrsten harmonikar kljub rosnu mladim letom. Dvorano je s ploskanjem ogrevalo predvsem mlado občinstvo, kar je seveda razveseljivo, sicer pa je oddaja mladih talentov tako in tako namenjena predvsem mlajšim. Na koncu javne radijske oddaje so nastopili tudi člani ansambla bratov Stopar, lanskeletni zmagovalci celoletne serije oddaj. Milan Krapež, ki je šarmantno vodil oddajo, se je Stoparjem in menškemu občinstvu tudi javno opravičil, ker ansambel ni mogel iti na tekmovanje amaterjev v Maglaj. Menda so šele naknadno izvedeli, da na jugoslovanskem finalu amaterjev lahko sodeluje le posameznik in ne skupina.

I. Sivec

Občinstvo je dodobra napolnilo (hladno!) dvorano menškega kulturnega doma. Na fotografiji: ocene žirije za enega od nastopajočih.

Mladina v SLO in DS:

Obrambni dan na osnovni šoli Šlandrove brigade

Elementarne nesreče, kot so poplave, požari, potresi ali eventualno vojno stanje, bi domžalski osnovnošolci pričakali pripravljeni — to dejstvo izpričujejo ocene in rezultati, ki so jih dosegli ob (na) letošnjem obrambnem dnevu.

Toplo in sončno sobotno jutro je vlivalo dobro voljo in elan vsem udeležencem, ki so se zbrali tega dne pred osnovno šolo Šlandrove brigade.

Učenci sedmih in osmih razredov so se formirali v grupe in se pripravljali na orientacijski pohod. Še pred tem so se pomerili v streljanju z zračno puško — v ekipah po trije najboljši iz vsakega razreda. Sledil je start pohodnih ekip: pot jih je najprej vodila do Podšumerka, kjer je bilo reševanje testov in vaj iz Prve pomoči. Pot so nadaljevali okoli Šumberka, do spomenika talcem, med potjo pa reševali testna vprašanja na teme iz topografije in poznavanje zemljšča. Sledilo je, s pomočjo določevanje stojne točke in azimuta, topografskih kart in kompasa. Na vsej poti so bile postavljene kontrolne točke. Sledil je sestop do začetka TRIM steze, kjer je bil prikaz in razstavljanje puške M 48 (slednji dve točki so organizirali člani ZRVS). Gasilci so prikazali gašenje hitro vnetljivih snovi in ponesrečencev v naravnih pogojih. Cilj je bil zopet na šolskem dvorišču, kjer je vse že čakal „partizanski golaž“, ki je tega dne vsem še posebej teknil!

Učenci od 1–4 razreda so imeli prav tako podoben orientacijski pohod, seveda prirejen njihovi starosti in vzdržljivosti. Start in cilj so imeli ob Kamniški bistrici, kjer so jim taborniki postavili šotore, ter so tako v praksi „spoznavali naravo in družbo“. Imeli so tudi „pravo streljanje“: z zračno puško — cilj so bili baloni razporejeni na nasprotnem bregu.

V prostorih šole so ostali 5 in 6 razredi, ki so se razdelili v štiri skupine in se menjavali pri: gledanju filmov na temo „Zaščita v primeru vojne“, prisostvovali so prikazu in vajam iz Prve pomoči, spoznavali in razstav-

ljali so puško M 48, ter prisostvovali predavanju, ki so ga pripravili radioamaterji.

Udeležba radioamaterjev je bila novost na obrambnem dnevu: prikazan je bil barvni kino film, ki je prikazal delovanje radioamaterjev širom sveta, njihovo vlogo ob elementarnih nesrečah, organiziranost, itd. Sledilo je predavanje z barvnimi diapozitivi, kjer so se osnovnošolci seznanili z napravami in tehničnimi sredstvi za zveze, ki jih uporabljajo radioamaterji (razstavljene so bile najmodernejše radijske postaje, antene, itd.). Organizirana je bila tudi RADIO MREŽA: iz Podšumberka, kjer so se

odvijale vaje iz Prve pomoči, se je oglašal radioamater in preko etra poročal o poteku; z vrha Gobavice se je preko prenosne radijske postaje oglašal menški osnovnošolac — radioamater in poročal o poteku obrambnega dne, ki je tega dne potekal tudi na osnovni šoli Matija Blejca. Z različnih koncev naše občine pa so se oglasili tudi drugi radioamaterji (rad, postaje v avtomobilih), člani radiokluba „Domžale“. Prav tako RADIO MREŽA bi bila vzpostavljena npr. v primeru potresa, ko bi bilo treba koordinirati reševanje, usmerjati pomoč na najbolj prizadeta območja (hitra in pravočasna pomoč), prekrbeti nujna zdravila, itd. Prikazana je bila tudi računalniška dejavnost v okviru radiokluba: praktična uporaba računalnika pri vsakdanjem delu, učenju ter uporaba v posebnih razmerah (zbiranje in posredovanje informacij, učenje in kondiciranje vezistov za potrebe JLA in TO, itd.

Opoldne so se oglasile sirene, kmalu zatem so prihiteli domžalski gasilci s svojimi vozili: začela se je prava gasilska vaja.

Ugotavljamo lahko, da je obrambni dan popolnoma uspel, to pa ilustrira tudi velik odziv in sodelovanje tako učencev kot učiteljev, oziroma vseh delavcev šole, ki so se na ta dan skrbno pripravljali dalj časa. Pri tem pa lahko z gotovostjo trdimo, da ne gre za kampanjsko delo, saj so na šoli zelo aktivni skozi vse leto: pri krožku Prve pomoči („Mladi člani Rdečega križa“), zelo zgovoren pa je podatek, da vsi sedmošolci na šoli opravijo tečaj in izpit iz Prve pomoči; aktiven je strelski krožek, klub mladih tehnikov, prometni krožek, radioamaterji, šolsko športno društvo...

Uprava šole se ob tej priliki zahvaljuje vsem, ki ste sodelovali ali kakorkoli pomagali, da smo akcijo lahko uspešno izpeljali.

Z Dobropoljskimi fanti — veselo naprej

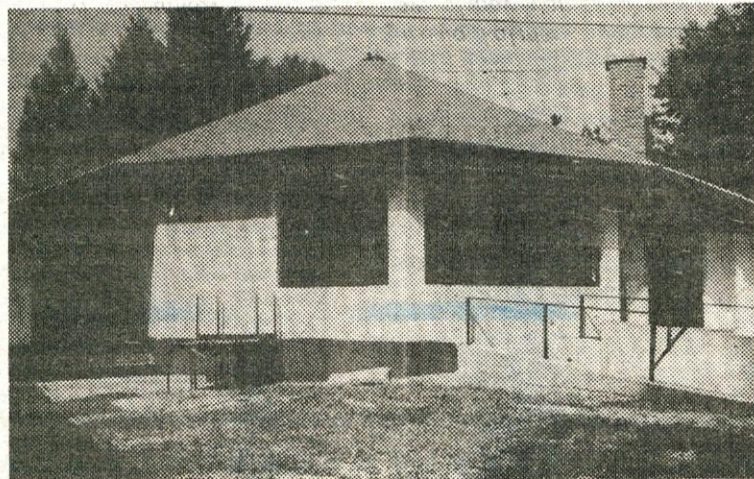
Včasih smo kar preskromni in ne zabeležimo vseh priznanj in potrditev, ki jih doživljajo naši občani doma in izven naših meja. Niko Zajc deluje s svojim ansamblom že petnajst let, pred nedavnim so se mu priključili tudi Dobropoljski fanti, novo pa je tudi to, da je Niko Zajc s svojo harmoniko uspel tudi onkraj Karavank in zasedel prvo mesto med petinštridesetimi muzikanti iz večih držav.

Ansambel Nika Zajca vsakdo, ki se zanima za domačo glasbo, že dobro pozna. Niko Zajc se je naučil igranja na harmoniko od očeta. Najprej je sam igral na ohceti v domači in tudi v sosednjih občinah, pozneje pa je povabil k sodelovanju tudi basista Mora Medveda in kitarista Franca Pestotnika. Po zmagi na ptujskem festivalu so mu bila odprta vrata tudi na Radiu Ljubljana in pri produkciji kaset in plošč RTV-eju. S pomočjo priznanega glasbenika in producenta Borisa Kovačiča je ansambel Nika Zajca, s pevci Fantje iz Gozda, posnel pet plošč in tri kasete ter eno kaseto v nemškem jeziku.

Po enoletnem premoru je ansambel Nika Zajca začel ponovno delovati, pripravljeno pa ima tudi kompletno gradivo za novo veliko ploščo oz. kaseto. Ker Fantje iz Gozda ne morejo zaradi družinskih obveznosti sodelovati več, je povabil Niko Zajc k svojemu ansamblu nove pevce — Dobropoljske fante, ki jih poznamo tudi kot bivše Fleretove pevce. Dobropoljci so resno zastavili z delom, posneli že nekaj skladb, v nekaj mesecih pa bodo posneli vse pripravljeno gradivo. Torej se v naši občini obeta še ena zanimiva glasbena skupina, ki je letos že potrdila uspeh na ptujskem festivalu s srebrnim priznanjem.

Pred nedavnim pa je nožiški harmonikar Niko Zajc doživel tudi mednarodno priznanje, saj je na tekmovanju v Heinburgu pri Wölkemarktu osvojil med petinštridesetimi harmonikarji prvo mesto. Vsi avstrijski poslušalci so bili nad Nikovim igranjem izredno navdušeni, tako da je moral igrati še dolgo po tekmovanju. Gre torej za še eno priznanje glasbi, ki ima korenine na naši zemlji, predvsem pa harmonikarju Niku Zajcu, ki ves prosti čas posveča tej dejavnosti.

I. Sivec

»Jurček« na Gobavici pomeni obogatitev oživele gostinsko-turistične ponudbe najvišjih Mengšanov.

Jesenski pogledi na toplo obutev in (visoke) cene...

Pot v Mengeš širijo. Ozko pot, ki povezuje preko polja Domžale z Mengšem bodo — za boljšo povezavo obeh krajev, kot ugotavljajo nekateri, razširili. Bankine so že odrinjene, novo (širšo) plast asfalta pričakujemo v nekaj dneh.

Občani, delovni kolektivi — naročite koledar športnikov — motociklistov:

AMD Domžale izdalo atraktiven moto koledar

AMD Domžale je v teh dneh izdalo koledar za leto 1986 z motivi športnikov — motociklistov, članov domačega društva. Koledar, kakršnega doslej v Sloveniji še ni bilo, prinaša barvne fotografije domačih tekmovalcev — motociklistov med vožnjo. V uspehih barvnih posnetkih Milana Repca v koledarju zaživi dinamična dogodka z dirk za državno in svetovno prvenstvo. Tekmovalcem Silvu Habatu, Miru Habatu, Martinu Šraju in Janezu Pintarju pomeni koledar novo afirmacijo in priznanje za uspešne vožnje v minuli sezoni, Milanu Repcu lep fotografski dosežek (tačas razstavlja svoje uspele posnetke z motociklističnih prireditvev na samostojni foto-razstavi v Repanškovem „Metulju“), vsem skupaj, zlasti pa društvu, pa lep obet, da se bo vsaj deloma izklopalo s prodajo koledarja iz zagat financiranja svojih uspešnih športnikov.

Koledar, ki ga v AMD Domžale, Krakovska cesta, že naročajo različni kolektivi za novoletno obdarovanje svojih delavcev, bo stal približno 400,— din. Naročila sprejemajo v AMD Domžale. Naročite in kupite ga tudi vi, saj boste s tem pomagali svojim uspehim športnikom, ki so ime AMD Domžale ponesli v odmevno areno motociklističnega športa.